

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

22 JUNI 1992

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	299
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	299
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	312
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden . . .	314
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken .	317
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden .	323
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	326

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	327
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats hervorming	329
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	330

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	331
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats hervorming	333

REGISTER	335
--------------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 18
van 14 mei 1991
van de heer J. DE BREMAEKER

Waterverdragen met Nederland — Onderhandelingen en uitvoering

In het Vlaams regeerakkoord wordt het sluiten van de verdragen met Nederland over de **Baalhoek** en de verdieping van de Schelde als prioritaire doelstelling van de Vlaamse Regering gezien. In Nederland wordt ook op spoed aangedrongen. Graag had ik dan ook vernomen welke concrete stappen de Vlaamse Regering al gezet heeft om haar streven werkelijkheid te laten worden.

Wanneer wordt de hervatting van de onderhandelingen gepland? Moet de onderhandelingsdelegatie opnieuw samengesteld worden?

Sommigen stellen de afronding van de onderhandelingen tegen het einde van dit jaar in het vooruitzicht. Deelt de Minister deze optimistische visie?

Wat de realisatie van de projecten aangaat, had ik graag vernomen op welke wijze en volgens welke timing de Vlaamse Regering de uitvoering van de werken denkt te financieren in de hypothese dat de verdragen met Nederland eind dit jaar kunnen worden gesloten,

Antwoord

Met haar beslissing van 13 mei 1992 heeft de Vlaamse Executieve de leden aangeduid die het Vlaamse Gewest zullen vertegenwoordigen in het ministerieel comité ad hoc betreffende de betrekkingen met Nederland. Tevens werd de afgevaardigde herbevestigd die namens de Vlaamse Executieve deel zal uitmaken van de onderhandelingscommissie. De leden van deze onderhandelingscommissie komen voor het eerst samen op 11 juni eerstkomende.

De Vlaamse Executieve laat niet na aan te dringen opdat de Minister voor Buitenlandse Zaken zo spoedig mogelijk het ministerieel comité ad hoc zou samenroepen om in onderling overleg het gezamenlijke Belgische standpunt bepalen. Zodra dit gebeurd is zullen de onderhandelingen officieel worden hervat.

Ik deel nog steeds de optimistische visie dat tegen het

einde van dit jaar de onderhandelingen kunnen worden afgerond.

Wat betreft de realisatie van de projecten geniet de verdieping van de Schelde voorrang, terwijl voor de verwezenlijking van het Baalhoekkanaal moet worden rekening gehouden met de ontwikkeling van het verkeer op de linker Scheldeoever en de financiële middelen die beschikbaar kunnen worden gesteld.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 125
van 11 mei 1992
van de heer L. BARBE

Durme in Lokeren — Waterzuivering

De Durme in Lokeren is zwaarder vervuild nadat het effluent van het bestaande waterzuiveringsstation erin geloosd wordt, dan stroomopwaarts van het waterzuiveringsstation.

1. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de zuiveringscapaciteit van het waterzuiveringsstation (WZI) van Lokeren voldoende op te drijven zodat het effluent geen bron van vervuiling voor de rivier meer zou uitmaken?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het mogelijk te maken dat het WZI in de toekomst een veel grotere vuilvracht adequaat zou kunnen verwerken? Dit zal nodig zijn aangezien nog twee nieuwe industrieterreinen en een uitbreiding van de woongelegenheden worden gepland.
3. Welke maatregelen heeft de Minister genomen opdat de bergingscapaciteit zo zou worden uitgebreid dat bij hevige regenval het influent niet ongezuiverd het waterzuiveringsstation van Lokeren verlaat als effluent?
4. In welke mate zullen de bestaande bedrijven verplicht worden om geheel of gedeeltelijk aan voorzuivering te doen? Welke reductie aan industriële vervuiling zal daaruit resulteren en voor welke stoffen? In welke mate zal dit de werkingscapaciteit van het waterzuiveringsstation van Lokeren gunstig beïnvloeden?
5. In welke mate zullen de bedrijven op de twee nieuwe industrieterreinen die zich nog in de ontwerpfasen bevinden, verplicht worden aan voorzuivering te doen? Aan welke soort van voorzuivering en met welke resultaten?

Antwoord

1. Om de zuiveringscapaciteit van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Lokeren voldoende op te

drijven werd er in een nieuwe RWZI voorzien op het investeringsprogramma van 1993 die ter uitvoering aan de NV Aquafin werd opgedragen. De influentvracht werd geschat 50.000 inwoners-equivalenten. Recentere gegevens geven aan dat dit cijfer te laag is.

Als gevolg hiervan zal Aquafin bij de uitwerking van het technisch plan voor bedoeld project hiermee rekening moeten houden.

2. Wat de adequate verwerking van de te verwachten veel grotere vuilvracht betreft verwijs ik naar bovengenoemd punt 1.

Verder is het inderdaad belangrijk dat de aanleg van twee nieuwe industrieterreinen en de uitbreiding van woongelegenheden mee ingecalculereerd worden. Hierboven werd reeds aangehaald dat recentere gegevens aanduiden dat de voorziene capaciteit van 50.000 inwonerequivalenten te laag ligt.

3. Bij de bouw van een nieuwe waterzuiveringsinstallatie zal men eveneens voorzien in de nodige bergingscapaciteit om het overstorten van influent bij hevige regenval te beperken.
4. Het is duidelijk dat de industriële vuilvracht in de zuiveringszone Lokeren het belangrijkste probleem voor de zuiveringsinstallatie vormt. In het verleden werd door de Milieu-inspectiedienst het nodige werk geleverd om bepaalde bedrijven een voorzuivering van hun afvalwater op te leggen. De te bouwen zuiveringsinstallatie zal geconcipeerd worden om de aangeboden industriële vuilvracht met een hoog zuiveringsrendement te behandelen.
5. Bij het uitreiken van de milieuvergunningen aan de betreffende bedrijven zal vastgelegd worden welke normen gerespecteerd moeten worden en welke vorm van voorzuivering dit tot gevolg heeft.

In elk geval zal de maximumcapaciteit van de geplande zuiveringsinstallatie zoals opgenomen op het IP 93 na goedkeuring van het technisch plan hierbij richtinggevend zijn.

Vraag nr. 126
van 11 mei 1992
van de heer L. BARBE

Durme in Lokeren — Slibproblematiek

Zelfs indien de waterzuiveringsinstallatie wordt uitgebouwd met voldoende verwerkingscapaciteit en zij optimaal zou renderen blijft de plaatselijke gemeenschap geconfronteerd met de samenstelling van het slib dat zich nu al in de Durme heeft geaccumuleerd. Een naitling van problematische stoffen betekent voor de kwaliteit van het rivierwater en dus voor de ontwikkeling van de waterflora en -fauna een zware hypotheek.

1. In welke mate is het slib dat zich momenteel in de rivierbodem bevindt probleemslib? Welke stoffen zijn daarvoor verantwoordelijk? Wat is de oorsprong van die stoffen?

2. Welke waterkwaliteitsdoelstellingen moeten eind 1995 bereikt worden voor dit gedeelte van de Durme?
3. Dringt een gedeeltelijke of gehele ruiming van het slib van de rivierbodem zich op?
4. Waar kan dat slib op een ecologisch verantwoorde manier verwerkt worden?
5. Wat is die ecologisch verantwoorde manier van verwerking?
6. Tegen welke datum zullen die werken zijn aangevangen en gerealiseerd?
7. Welke budgetten zijn daarvoor al uitgetrokken?

Antwoord

Inzake de slibproblematiek van de Vlaamse bevaarbare en onbevaarbare waterlopen wordt een globale gecoördineerde aanpak van alle beleidsmaatregelen voorbereid.

Daartoe werd een onderzoeksprogramma uitgewerkt dat in het najaar start. Op korte termijn (2 jaar) zal een wetenschappelijk verantwoord instrumentarium ontwikkeld worden voor de beoordeling en inventarisatie van de onderwaterbodems. Dit instrumentarium dat naast chemische en fysische analyses onder andere ook effectgericht ecotoxicologisch onderzoek omvat, moet tevens internationaal aanvaardbaar zijn, en moet beantwoorden aan de doelstellingen van milieu- en waterbeheer. Het is de bedoeling dat de waterbodem op een eenduidige wijze kan gekarakteriseerd worden zodat de verontreinigingsgraad op een kwaliteitskaart gebracht kan worden en de urgentie tot sanering gebaseerd kan worden op een effectieve risico-evaluatie.

Aan het gedeelte van de Durme waarin het zuiveringsstation loost is geen bijzondere bestemming gegeven.

Bijgevolg is de Vlaamse basiskwaliteit (besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987, Belgisch Staatsblad van 6 januari 1988) en de Belgische basiskwaliteit (koninklijk besluit van 4 november 1987, Belgisch Staatsblad van 21 november 1987) van toepassing.

De Vlaamse algemene kwaliteitsdoelstelling moet gerespecteerd worden uiterlijk op 1 juli 1995; de nationale vanaf 21 november 1993.

Vraag nr. 127
van 11 mei 1992
van de heer L. BARBE

Huisvuilverbrandingsinstallatie in Lokeren — Emissie

De bevolking van Lokeren en aangrenzende gemeenten maakt zich zorgen over de eventuele negatieve gevolgen van de emissie van de huisvuilverbrandingsinstallatie in Lokeren.

1. Welke zijn momenteel de bovengrenzen van de toegestane emissie voor de volgende stoffen op basis van de huidige exploitatievergunning:

- a. stof in mg/nm^3 (per periode ; welke overschrijdingen zijn mogelijk ?)
 - b. CO_2 in mg/nm^3
 - c. SO_2 in mg/nm^3
 - d. HF in mg/nm^3
 - e. HCL in mg/nm^3
 - f. zware metalen :
 - cadmium
 - koper
 - lood
 - kwik
 - cyanideverbindingen
 - g. dibenzofuranen en dioxines ?
2. In welke mate worden die normen momenteel gerespecteerd en voor welke stoffen ? Wie meet de bovenvermelde stoffen, via welke methode en met welke frequentie ?
 3. Welke normen worden tegen 1 december 1995 strengend ? Hoe en voor welke stoffen ?
 4. Welke aanpassingswerken worden doorgevoerd (tegen welke datum en voor welk bedrag) om die strengere normen te kunnen halen ?
 5. Welke sancties zijn bepaald indien die strengere normen niet worden nageleefd ?
 6. Hoe lang mag de aangepaste verbrandingsinstallatie nog actief blijven ?

Antwoord

1. In het besluit van 20 april 1989 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende verlenging van een exploitatievergunning in het kader van het afvalstoffendecreet voor een termijn van 10 jaar zijn de volgende emissiegrenswaarden opgelegd :

- a. 100 mg stof per normaal kubieke meter bij 11 volume-procent zuurstof ;
- b. 1.000 mg CO per normaal kubieke meter bij 11 volume-procent zuurstof ;
- c. 300 mg SO_2 per normaal kubieke meter bij 11 volume-procent zuurstof ;
- d. 5 mg HF per normaal kubieke meter bij 11 volume-procent zuurstof, omvattende de anorganische gasvormige fluorverbindingen ;
- e. 100 mg HCL per normaal kubieke meter bij 11 volume-procent zuurstof.

Voor zware metalen zijn geen normen opgelegd. Door de beperking van de stofemissie wordt de emissie van zware metalen immers onrechtstreeks beperkt. Vluchtige zware metalen zoals Hg, of afvalstoffen verontreinigd met kwik, kunnen niet in de verbrandingsinstallatie worden toegelaten.

Voor dibenzofuranen en dioxines zijn evenmin emissienormen opgelegd. De vorming van bedoelde stoffen wordt tegengegaan door de opgelegde voorwaarden inzake de naverbranding (minstens 1 seconde bij ten minste 800° C en een zuurstofgehalte van ten minste 6 volume-procent).

2. Tijdens de meest recente rookgasmeting (18 oktober 1991) werd een overschrijding vastgesteld van het stofgehalte, het HCL-gehalte en de grijswaarde. Genoemde rookgasmeting werd verricht door een erkend labo.
3. Zoals vermeld in titel II van het VLAREM die op 7 januari 1992 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd, worden voor dergelijke verbrandingsinstallaties strenge re-emissiegrenswaarden gepland. Met name worden met ingang van 1 december 1996 voor bestaande installaties met een nominale capaciteit van ten minste 6 ton afval per uur de volgende grenswaarden gehanteerd in functie van de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie :

Verontreinigende stof	minder dan 1 ton/uur	van 1 ton/uur tot 3 ton/uur	van 3 ton/uur tot 30 ton/uur	van 30 ton/uur en meer
Stofdeeltjes totaal	200	100	30	10
Edele metalen :				
— Pb + Cr + Cu + Mn	—	5		5
— Mi + As	—	1	1	1
— Cd	—	1	0,2	1
— Hg	—			0,2
Zoutzuur (HCl)	150	100	50	10
Waterstoffluoride (HF)	—	4	2	1
Zwaveldioxyde (SO_2)	—	300	300	50
Stikstofdioxyde (NO_2)	—	—	—	— als daggemiddelde : 200 — als halfuurgemiddelde : 400
CO	100	100	100	50

Voor bestaande installaties met een nominale capaciteit van minder dan 6 ton afval per uur, zoals in het beschouwde geval (2 ovens met ieder een nominale capaciteit van 1,8 ton afval per uur) worden met ingang van 1 december 1995 strengere eisen opgelegd voor CO waarvan de emissiegrenswaarde op 100 mg/ nm³ is vastgesteld.

4. Momenteel worden aanpassingswerken uitgevoerd aan de oven. Deze werken bestaan erin dat de oude cycloon-ontstopping wordt vervangen door elektrofilters met hoog captatierendement. Deze werken zouden duren tot 20 juli 1992, en zouden een belangrijke reductie geven van het stofgehalte. Voor deze aanpassingswerken werd een krediet uitgetrokken van 88 miljoen frank.
5. De mogelijke sancties bij niet-naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden zijn bepaald in titel I van het VLAREM alsook in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning
6. De exploitatie van de huidige installatie is vergund tot 20 april 1999.

De verbrandingsoven van Lokeren werd niet opgenomen in het sluitingsprogramma van verbrandingsovens gedurende de planperiode 1991-1995 (Afvalstoffenplan 1991-1995).

De andere verbrandingsovens (dus ook die van Lokeren) moeten echter aanpassingswerken uitvoeren voor 31 december 1992 om aan de vergunningsvoorwaarden te voldoen (besluit van de Vlaamse Executieve van 19 juli 1989). Na 31 december 1992 zal de situatie dan ook opnieuw geëvalueerd moeten worden.

Vraag nr. 129 van 14 mei 1992

van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Milieuvergunningen 1991 Oost- Vlaanderen — Achterstand

Naar verluidt zouden er voor het jaar 1991, 414 ARAB-dossiers nog niet zijn afgehandeld. Voor de provincie Oost-Vlaanderen zouden er nog 118 "hangende dossiers" zijn.

Mag ik van de Minister vernemen :

1. wat de oorzaak is van de grote achterstand van de dossiers en dit specifiek voor de provincie Oost-Vlaanderen ;
2. hoeveel het aantal hangende dossiers per arrondissement bedraagt voor de provincie Oost-Vlaanderen ?

Antwoord

Artikel 70 van titel 1 van het VLAREM bepaalt dat milieuvergunningaanvragen ingediend vóór 1 september 1991 worden afgehandeld volgens de procedure die geldig was op het tijdstip van indiening van de aanvraag. ARAB-vergunningaanvragen die vóór 1 sep-

tember 1991 werden ingediend, moeten bijgevolg nog verder volgens de oude ARAB-procedure afgehandeld worden. Zo kunnen er op dit ogenblik bijvoorbeeld nog steeds volgens de ARAB-procedure nieuwe beroepen worden aangetekend tegen recent in eerste aanleg getroffen beslissingen. Dit betekent concreet dat het bestuur Milieuvergunningen van de AMINAL sedert 1 september 1991 en ook nog de komende maanden vanwege de vergunningverlenende overheden nieuwe adviesaanvragen zowel omtrent ARAB-vergunningaanvragen als ARAB-beroepen ontvangt en zal ontvangen. Verder gaat de oude ARAB-procedure gepaard met vrij lange behandelingstermijnen die inherent zijn aan de procedure. Uit het verleden blijkt dat een termijn voor adviesuitbrenging van 6 maanden allesbehalve ongewoon en zelfs eerder minimaal is. Logischerwijze mag dan ook verwacht worden dat de bevoegde diensten, en in casu ook de buitendienst Oost-Vlaanderen van het bestuur Milieuvergunningen van de AMINAL, gevat zijn door een met deze behandelingstermijn overeenstemmend aantal in behandeling zijnde ARAB-dossiers. Vermits het aantal in behandeling zijnde ARAB-dossiers zich in deze grootte-orde situeert, kan er op dit ogenblik bezwaarlijk sprake zijn van een grote achterstand van de dossiers.

Ter illustratie hierna enkele gevens omtrent de ARAB-dossiers die door de buitendiensten van het bevoegde bestuur werden behandeld :

1. evolutie aantal ontvangsten nieuwe ARAB-dossiers :

ter behandeling ontvangen ARAB-dossiers (aanvragen en beroepen)

Jaar	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
1984	725	518	466	545	693	2.947
1985	861	686	683	647	912	3.816
1986	1.186	803	985	993	1.089	5.065
1987	1.421	967	1.352	1.153	1.162	6.055
1988	1.333	913	1.447	1.492	1.137	6.322
1989	1.626	1.314	1.454	1.706	1.412	7.512
1990	1.923	1.924	2.688	2.355	1.859	10.749
1991	2.479	1.306	1.960	2.887	5.437	14.069

2. aantal in 1991 afgehandelde ARAB-dossiers :

aantal afgehandelde ARAB-dossiers (aanvragen en beroepen)

Maand	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
jan.	34	138	208	240	119	739
feb.	49	149	169	198	163	728
maart	121	105	211	259	170	866
april	199	76	181	99	137	692
mei	635	221	352	193	356	1.757
juni	563	244	466	192	226	1.691
juli	340	215	318	198	317	1.388
aug.	310	40	360	377	940	2.027
sept.	145	194	209	109	120	777
okt.	36	127	173	140	208	684
nov.	140	43	78	250	365	876
dec.	111	22	82	182	390	787
Totaal	2.683	1.574	2.807	2.437	3.511	13.012

3. evolutie aantal afgehandelde dossiers :

aantal afgehandelde ARAB-dossiers (aanvragen en beroepen)

Jaar	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
1987	1.126	866	1.298	1.049	972	5.401
1988	1.347	1.048	1.532	1.515	894	6.336
1989	1.731	1.259	1.399	1.689	1.643	7.721
1990	1.658	1.408	1.779	1.703	1.355	7.902
1991	2.683	1.574	2.807	2.437	3.511	13.012

4. Overdracht onafgehandelde ARAB-dossiers :

Overdracht aantal onafgehandelde dossiers

	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
90 → 91	848	795	1.110	852	934	4.539
91 → 92	644	527	263	1.302	2.860(1)	5.596

(1) inbegrepen 2.464 aktenamedossiers inzake veehouderijen en mestopslagplaatsen ;

Uit bovenstaande gegevens kan worden afgeleid dat in 1991 door de buitendiensten samen gemiddeld ongeveer 1.000 ARAB-dossiers per maand werden afgehandeld. De overdracht van 1991 naar 1992 van 5.596 ARAB-dossiers vertegenwoordigt bijgevolg een gemiddelde behandelingstermijn van minder dan 6 maanden, zodat hier — rekening houdend met de ARAB-procedure — bezwaarlijk van achterstallige dossiers kan worden gesproken.

Ten slotte kan ik meedelen dat er geen statistiek voorhanden is van het aantal in behandeling zijnde dossiers uitgesplitst per arrondissement.

**Vraag nr. 131
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE**

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de Regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Daarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier ? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden : niet-chloorgebleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing ?

2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier ?

3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier ?

4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik ?

5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?

6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

1. Het is mij niet mogelijk om de exacte hoeveelheid papier op te geven die door de diensten van mijn administraties zelf en door derden in opdracht van mijn diensten wordt gebruikt. De meeste van mijn administraties hebben een vrij behoorlijk beeld van hun jaarlijks papierverbruik en van de toepassing ervan.

OVAM : 9.550 kg gebruikt voor fotokopies, schrijfblokken, listings, grafische papier-soorten, affiches, . . .

VMM : 1. fotokopies : ± 2.000.000 bladen
2. briefpapier : ± 150.000 bladen
3. omslagen : ± 300.000 stuks

VLM : 15 ton aangekocht in 1991

VHM : 1. fotokopies : ± 2.235.000 bladen
2. briefpapier : 4 150.000 bladen
3. vervolgbladen : ± 15.000 bladen

VMW : 1. briefpapier (4°) : ± 3.500.000 bladen
2. blok minuitpapier : ± 350.000 bladen
3. drukwerk (o.a. facturen) : ± 3.000.000 bladen
4. kleine omslagen : ± 1.400.000 stuks
5. grote omslagen : 100.000 stuks

LIN-drukkerij : 150 à 200 ton papier

LIN-dienst logistiek :

fotokopies, drukkers voor PC's : 40.000.000 bladen. In deze bladen zijn de planafdrukken, gevoelig papier, kalkpapier en andere papiersoorten met zeer hoge technische eisen niet inbegrepen.

2. Het aandeel van het gerecycleerd papier bedraagt voor de respectieve administraties :

OVAM : 65 procent

VMM : tot begin 1992 werd geen gerecycleerd papier gebruikt.

VLM : ± 7 procent of 1 ton gerecycleerd papier.

VHM : \pm 1 procent of 25.000 bladen.

VMW : matig gebruik van gerecycleerd papier, omdat de ervaringen een paar jaar geleden niet zeer positief waren. De kopieermachines konden met name het gerecycleerd papier niet verwerken.

LIN : maakt geen gebruik van gerecycleerd papier om volgende redenen :

1. het belangrijk prijsverschil, tot 50 procent meer ;
 2. problemen met fotokopietoestellen en printers. Bij gebruik voor drukwerk kunnen zich tekortkomingen voordoen op het kwalitatieve vlak, vooral met betrekking tot het drukken van kleurencodes.
3. Het niet-chloorgebleekt papier wordt in de respectieve administraties niet aangewend. Dit papier bleek tot op heden merkelijk duurder te zijn dan kringlooppapier of gewoon papier.

De LIN maakt bijna uitsluitend gebruik van **chloor**-arm papier, gebaseerd op de gehanteerde norm in Duitsland.

4. Bepaalde administraties hebben reeds interne maatregelen genomen om het gebruik van gerecycleerd papier te stimuleren.

OVAM : Deze administratie gebruikt bij voorkeur gerecycleerd papier-; 65 procent van het totale verbruik **aan** papier.

VMM : In 1992 werd het gebruik van gerecycleerd papier geïntroduceerd.

VLM : In 1992 wordt milieuvriendelijk fotokopieerpapier gebruikt.

VHM : In 1992 wordt het gebruik van gerecycleerd papier gestimuleerd voor allerhande interne documenten tussen de verschillende diensten.

VMW : Vermits de kwaliteit van het kringlooppapier en niet-chloorgebleekt papier de laatste tijd verbeterd is, wordt de aanwending van deze soorten papier op grote schaal onderzocht.

LIN : Wenst de verhoging van het aandeel van gerecycleerd papier af te wegen tegenover de stijging van de hiervoor noodzakelijke kredieten. Bovendien nam AMINAL initiatieven om voor de briefwisseling het gebruik van gerecycleerd papier binnen haar diensten aan te moedigen. Het niet-chloorgebleekt papier wordt momenteel integraal gebruikt voor het verzorgen van de publikaties.

In onderling overleg met mijn administraties maar ook met het departement Algemene Zaken en Financiën zal ik bepalen welk aandeel van het gebruikte papier kringlooppapier dan wel **niet-chloor**-gebleekt papier moet zijn. Ik zal het lid hieromtrent berichten.

5. Ook voor de bevordering van de selectieve ophaling van papier door haar diensten hebben een aantal administraties reeds concrete maatregelen in voege laten treden.

OVAM : In haar kantoren wordt onder meer het papier selectief ingezameld. Hiervoor is in elk bureel in een afzonderlijk recipiënt voorzien. Het papier wordt naar een papierverwerkingsbedrijf afgevoerd.

VHM : De firma die belast is met de schoonmaak der lokalen zorgt voor de recuperatie van het oude papier.

VMW : De ophaling van papier gebeurt selectief. In de lokalen staan aparte recipiënten voor papier.

AMINAL : werkt een regeling uit voor de selectieve ophaling van papier.

LIN : voerde op een bescheiden schaal een selectieve ophaling van oud papier in. In de drukkerij, waar vrij grote hoeveelheden papierafval vrijkomen, wordt onbedrukt wit papier afzonderlijk bijgehouden. Het apart bijhouden van bedrukt of gekleurd papier bleek niet meer haalbaar. Er werden geen afnemers gevonden ofwel moest voor de ophaling worden betaald.

In samenspraak met al mijn diensten zal ik mijn maatregelen ter bevordering van de selectieve inzameling van oud papier bepalen. Het lid zal ook hierover worden ingelicht.

6. Ik heb voor bestekken van mijn diensten nog geen beslissingen genomen over het gebruik van kringlooppapier of niet-chloorgebleekt papier. Na grondig onderzoek en analyse van de mogelijkheden van gebruik van papier en de vereiste kwaliteit, zal ik de noodzakelijke richtlijnen vaststellen.

Het lid wordt ook hierover nader geïnformeerd. Ter zake namen een aantal administraties reeds autonoom initiatieven :

OVAM : Sinds haar ontstaan (1981) heeft OVAM zoveel mogelijk het gebruik van gerecycleerd papier voorgeschreven. De laatste jaren werden de OVAM-publikaties uitsluitend op gerecycleerd papier gedrukt.

VLM : Reeds van vóór 1980 worden specificaties in de bestekken opgenomen inzake gerecycleerd papier. Het niet-chloorgebleekt papier wordt nu al opgenomen.

VHM : zal specificaties opnemen in functie van de behoeften van de diensten.

VMW : De bestekken sluiten niet uit dat de leverancier de prijs opgeeft voor kringlooppapier of voor niet-chloorgebleekt papier. Desnoods kan dit als variant.

AMINAL : Specificaties inzake **niet-chloor**-

bleekt papier werden in de bestekken opgenomen. Specificaties inzake kringlooppapier zullen worden opgenomen.

Vraag nr. 132
van 18 mei 1992
van mevrouw V. DUA

Durme in Lokeren — Verontreiniging

Uit onderzoeken en verslagen van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) en uit jaarverslagen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt dat het Durmewater biologisch dood en zwaar verontreinigd is. Vooral ter hoogte van de lozingsgeul van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Lokeren is de toestand onhoudbaar. Tijdens de zomermaanden is er gewoonweg geen zuurstof meer in het water en tijdens de overige maanden ligt de concentratie ver beneden de basiskwaliteitsnorm van 5 mg/l. Dit zorgt er dan weer voor dat in dit anaërobie milieu denitrificatie, gistings- en rottingsprocessen plaatsvinden met vorming van ammoniak en walgelijk riekende gassen in de nabijheid van het natuurgebied Molsbroek. Aangezien deze vervuiling afneemt naar de monding van de Durme in de Schelde, is de oorzaak dus niet te zoeken bij instromend Scheldewater. De ware oorzaken liggen bij het sterk verouderde concept en de enorme overbelasting van 95.000 IE van de RWZI die slechts over een capaciteit van 15.000 IE beschikt, alsook bij de sterk verontreinigende rioolozingen van de Lokerse industrieterreinen.

Daarom wil ik de volgende vragen stellen.

1. Wanneer zal de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Lokeren worden uitgebreid, aangepast en gehelwaarderd ?
2. Worden er maatregelen gepland ten opzichte van een aantal reinigingsbedrijven zoals Tank Terminal, die zonder zelfzuivering zwarte-lijststoffen, oliën en vetten blijven lozen vanop het nabij gelegen industrieterrein naar de RWZI Lokeren ? Wordt in de nabije toekomst een sanering van het zwaar verontreinigd bodemslib gepland ?

Antwoord

- 1 Om de zuiveringscapaciteit van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Lokeren voldoende op te drijven werd er een nieuwe RWZI opgenomen in het investeringsprogramma van 1993, die ter uitvoering aan de NV Aquafin werd opgedragen.

De influentvracht werd geschat op 50.000 inwoners-equivalenten. Recentere gegevens geven aan dat dit cijfer te laag is.

Als gevolg hiervan zal Aquafin bij de uitwerking van het Technisch Plan voor bedoeld project hiermee rekening moeten houden.

2. Het is duidelijk dat de industriële vuilvracht in de zuiveringszone Lokeren het belangrijkste probleem voor de zuiveringsinstallatie vormt. In het verleden

werd door de Milieu-inspectiedienst het nodige werk geleverd om bepaalde bedrijven een voorzuivering van hun afvalwater op te leggen.

Het reinigingsbedrijf Tank Terminal heeft reeds verschillende jaren een fysica-chemische waterzuiveringsinstallatie in gebruik. Vorig jaar werd deze installatie uitgebreid met een biologische nazuivering. alle tankreinigingsbedrijven moeten sedert 1 januari 1992 zuiveren tot de normen voor lozen op oppervlaktewater. Tank Terminal kan wegens de ligging van het bedrijf niet lozen op een oppervlaktewater en mag dus alleen het volledig gezuiverde afvalwater, met normen oppervlaktewaterlozing, lozen op riool. Het reinigingsbedrijf Janssens Cleaning heeft een lozingsvergunning voor lozing op riool. Het bedrijf heeft fysica-chemische voorzuivering om de opgelegde normen te bereiken. Overtredingen op de lozingsvergunning zullen worden ge verbaliseerd en worden overgemaakt aan de procureur des konings.

De toekomstige zuiveringsinstallatie zal in zo'n mate geconcipeerd worden om de aangeboden industriële vuilvracht met een hoog zuiveringsrendement te behandelen. De toepassing van een verdeelsleutel voor het aandeel huishoudelijke vuilvracht ten opzichte van industriële vuilvracht zal resulteren in emissieëisen die opgelegd zullen worden aan de bedrijven in bedoelde zuiveringszone. Dit zal dan concreet vertaald worden in de milieuvergunningen.

Het is duidelijk dat op termijn een sanering van het zwaar verontreinigd bodemslib nodig is. Dit kan echter enkel zinvol gebeuren nadat de problemen van onder meer zuiveringstechnische aard verholpen zijn.

Vraag nr. 133
van 19 mei 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Natuursponsoring — Coördinatie en stimulatie

Natuursponsoring is een nieuw fenomeen. Uit onderzoek in het buitenland blijkt dat wanneer de overheid de natuur- en milieuorganisaties de nodige scholing en begeleiding geeft, de investeringen van sponsors serieus verhogen, zeker wanneer de overheid een aparte stichting als coördinator en stimulator aanbiedt.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen of hij kennis heeft van natuur- en milieusponsoring door bedrijven ten voordele van natuur- en milieuverenigingen ?

Verschillende milieu- en natuurverenigingen worden thans gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Wordt bij het onderzoek van hun subsidiëringaanvraag nagegaan of zij gesponsord worden door niet-overheidsinstanties ?

Acht de Gemeenschapsminister het nuttig dat een aparte instantie (bijvoorbeeld een stichting) op Vlaams (overheids-)niveau zou worden opgericht die als coördinator en stimulator zou optreden om de sponsoring van natuur- en milieuverenigingen door bedrijven te bevorderen ?

Antwoord

Mijn diensten kennen een aantal gevallen waarin natuurbeschermingsverenigingen via giften gesteund worden door privé-firma's. De steun heeft betrekking op verschillende acties van die verenigingen (wedstrijden, publikaties, symposia, congressen, voorlichting, verwerving van natuurreservaten, enzovoort . . .).

De zo toegekende bedragen, die zeer variabel zijn, worden niet afgetrokken van de subsidies waarop de milieu- en natuurverenigingen aanspraak zullen kunnen maken krachtens het besluit tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en subsidiëring van milieu- en natuurverenigingen.

Wat de voormelde verenigingen betreft, meen ik dan ook dat, alle omstandigheden die mij bekend zijn in acht genomen, de instelling van een overheidsinstantie die sponsoring door bedrijven zou stimuleren en coördineren, geen dringende noodzaak is. De erkenning en subsidiëring van verenigingen en projecten in het raam van het decreet van 29 april 1991 tot vaststelling van de regelen voor die subsidiëring geeft een meer realistische en permanentere basis voor de steun aan de bedoelde verenigingen.

Sponsoring door bedrijven moet met de nodige omzichtigheid beoordeeld worden om belangenvermenging tegen te gaan. De natuur- en milieuverenigingen moeten hierin zelf hun verantwoordelijkheid nemen om de gevolgen van sponsoring door privé-bedrijven in te schatten.

Vraag nr. 134 van 19 mei 1992 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Gemeentelijke stortplaatsen — Controle

Voor de geloofwaardigheid van de openbare besturen is het essentieel dat deze besturen zelf scrupuleus de wetten en decreten naleven.

Graag kreeg ik een overzicht van de gemeenten die over een vergunning beschikken om zelf een stortplaats uit te baten. Worden er nauwgezet en regelmatig controles uitgevoerd op die stortplaatsen ?

In concreto wens ik per stortplaats te vernemen op welke datum de Milieu-inspectie het laatst een controle heeft uitgevoerd en of de uitbater-gemeente al dan niet in overtreding was (is) met de verleende vergunning of met andere milieu-eisen en -normen.

Antwoord

1. Overzicht van de gemeenten die over een vergunning beschikken om zelf een stortplaats uit te baten.

Provincie Antwerpen :

- De Hooge Maey, uitgebaat door de stad Antwerpen (klasse I en II-stort, vergund op 18 april 1992 voor 10 jaar) ;

- Berm langs autosnelweg E 10, uitgebaat door de gemeente Brasschaat (klasse III-stort, vergund tot 5 december 1993).

Provincie Brabant :

- Stortplaats voor bouw- en sloopafval, uitgebaat door de stad Tienen (klasse III-stort, vergund op 21 maart 1991 voor 5 jaar).

Provincie Limburg :

- Gemeentelijke stortplaats, uitgebaat door de stad Tongeren (klasse III-stort, vergund op 19 november 1987).

Provincie Oost-Vlaanderen :

- Geen gemeentelijke stortplaats in deze provincie.

Provincie West-Vlaanderen :

- Gemeentelijke stortplaats, uitgebaat door de stad Brugge (klasse III-stort).
- Twee gemeentelijke stortplaatsen, uitgebaat door de stad Kortrijk (één klasse II- en één klasse III-stort).

2. Datum waarop de stortplaats voor het laatst gecontroleerd werd door het BMI en of er al dan niet een overtreding van de vergunningsvoorwaarden vastgesteld werd.

Provincie Antwerpen :

- De Hooge Maey werd voor het laatst gecontroleerd op 17 januari 1992. Er werd een proces-verbaal opgesteld (ref. BMI/PJ/92/16 van 30 januari 1992).

- De stortplaats langs de berm van de autosnelweg in Brasschaat werd recentelijk niet gecontroleerd, maar dit zal weldra gebeuren.

Provincie Brabant :

- De stortplaats van de stad Tienen werd verschillende opeenvolgende keren gecontroleerd. De laatste controle dateert van 1 april 1992 ; de resultaten hiervan werden reeds verwoord in het antwoord op parlementaire vraag nummer 135.

Provincie Limburg :

- De stortplaats van de stad Tongeren werd door het BMI voor het laatst bezocht op 2 mei 1992. Er werden geen overtredingen vastgesteld.

Provincie West-Vlaanderen :

- De stortplaats van de stad Brugge werd laatst gecontroleerd op 20 mei 1992. Er werden geen overtredingen vastgesteld.

- De twee stortplaatsen van de stad Kortrijk werden beiden gecontroleerd op 24 april 1992 ; ook hier werden geen overtredingen vastgesteld.

Vraag nr. 135
van 19 mei 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Stortplaats van gemeente Tienen — Vergunning

Recent voerde de Milieu-inspectie — Bestuur Vlaams-Brabant controles uit op de stortplaats van de stad Tienen.

Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. of de stortingsvergunning werd nageleefd ;
2. welke vaststellingen op de stortplaats werden gedaan ;
3. wat de inhoud is van de vergunning ;
4. wanneer de vergunning werd verleend ;
5. tot wanneer de verleende vergunning geldig is ?

Antwoord

1. Bij verschillende opeenvolgende inspecties en een laatste maal op 1 april, werd vastgesteld dat de uitbatingsvoorwaarden niet strikt werden nageleefd.
2. Op 1 april 1992 werd vastgesteld dat de poort niet gesloten was, dat geen bewaking aanwezig was en dat een kleine hoeveelheid (1 vrachtwagen) zwerf- en veegvuil was aangevoerd.

Het stadsbestuur van Tienen nam onmiddellijk de nodige maatregelen om aan de voorwaarden te voldoen.
3. Het betreft een klasse III-stortplaats conform het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1992.
4. De vergunning werd verleend bij besluit van de bestendige deputatie op 21 maart 1991.
5. De vergunning werd verleend voor een periode van 5 jaar : zij is geldig tot 21 maart 1996.

Vraag nr. 136
van 20 mei 1992
van de heer G. CARDOEN

Containerparken — Efficiëntie

In het kader van het Afvalstoffenplan 1991-1995 en van het Milieuconvenant tussen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap worden de steden en gemeenten verplicht een containerpark op te richten. Meer bepaald stelt het afvalstoffenplan dat gemeenten met meer dan 10.000 inwoners tegen eind 1992 een containerpark moeten hebben. Gemeenten met minder dan 10.000 inwoners mogen een containerpark uitbaten. Voor deze gemeenten bestaat ook de mogelijkheid een overeenkomst te sluiten voor het gebruik van het containerpark van een andere gemeente.

Het doel van containerparken, aldus het preventie- en recuperatieplan van de OVAM (april 1990, blz. 26) is drievoudig :

- de selectieve inzameling en recuperatie van een aantal afvalstoffen bevorderen ;
- het voorkomen van sluikestorten en verbranden in open lucht ;
- sensibilisering en bewustmaking van de bevolking.

Het is al lang erkend dat containerparken op zich deze doelstellingen niet kunnen bereiken. Zij spelen slechts een complementaire rol in de huisvuilcollectie (idem).

Maar het is twijfelachtig of containerparken het adequate instrument zijn om in grote rurale gebieden in het bijzonder de beoogde doelstellingen te bereiken. Immers, het staat vast dat men met een containerpark sowieso slechts een beperkt deel van de bevolking, en dus van de huishoudelijke afvalstroom, bereikt. Bovenal is gebleken dat het succes heel sterk afhangt van de bereikbaarheid van het containerpark voor de inwoners. Het is net deze belangrijke beperking waarmee de gemeenten in grote rurale gebieden geconfronteerd worden. Hun geringe bevolkingsaantal en de grote onderlinge afstanden maken van een (ook gezamenlijk) containerpark zowel een te zware financiële last, als een ontoereikend instrument voor de beoogde doelstellingen. Welke inwoner zal bijvoorbeeld meer dan 7 km met de auto rijden om zijn luttel zakken afval te deponeren ? Wat met die milieuvriendelijken die niet over een auto beschikken ?

Worden de bovengenoemde doelstellingen in de grote rurale gebieden niet beter gediend door een doorgedreven selectieve huis-aan-huis- of wijkophaling van de verschillende betrokken afvalstromen (papier, karton, glas, metalen enzovoort), zeker waar deze ophaling al in verregaande mate is uitgebouwd ?

Overigens stelt ook het afvalstoffenplan voorop dat voor de veralgemeende invoering van aparte inzameling van componenten van het huishoudelijk afval huis-aan-huis-ophaling de voorkeur geniet (blz. 130).

Graag verneem ik van de Minister :

1. of hij kennis heeft van onderzoeken over het percentage van de bevolking dat effectief van containerparken gebruik maakt, en wat de resultaten hiervan zijn ;
2. of hij het verantwoord en realistisch vindt dat hoge bedragen worden geïnvesteerd in de bouw, en nadien telkenjare in de exploitatie, van een containerpark waarmee men uiteindelijk in grote rurale gebieden slechts een heel beperkt deel van de bevolking bedient ;
3. welke stappen hij zet om het voor de gemeenten in grote rurale gebieden mogelijk te maken af te zien van de bouw van containerparken en hun afvalbeleid te verwezenlijken met instrumenten die meer afgestemd zijn op het probleem bereikbaarheid en inwonerdichtheid, dit is huis-aan-huis- of wijkophaling.

Antwoord

De drie krachtlijnen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen zijn :

- het verwijderen van de geproduceerde afvalstoffen organiseren ;
- het hergebruik, de terugwinning en de recyclage van afvalstoffen bevorderen ;
- het ontstaan van afvalstoffen voorkomen.

Deze laatste twee punten werden nog eens extra benadrukt in het Afvalstoffenplan 1991-1995 : Preventie en Recuperatie.

Wat recuperatie betreft, wordt prioriteit gegeven aan aparte inzameling van de componenten van het huishoudelijke afval, waarbij huis-aan-huisophaling de voorkeur geniet. Naast deze huis-aan-huisinzameling werd de inzameling via containerparken een complementaire rol toebedeeld.

De werking van de containerparken mag evenwel niet afzonderlijk beoordeeld worden ; het is de bedoeling dat de beperktheden van huis-aan-huisophaling aangevuld worden door de ophaling via containerparken, en vice versa. Zo worden via de containerparken andere componenten van het huishoudelijke afval ingezameld : huis-aan-huisinzameling betreft ofwel de aparte inzameling van GFT (groente-, fruit- en tuinafval) met het oog op compostering, ofwel de aparte ophaling van de droge recycleerbare materialen (glas, papier en karton, metalen en kunststoffen) met het oog op recyclage. Langs de containerparken kunnen vrijwel alle afvalfracties ingezameld worden : naast de natte composteerbare materialen en de droge recycleerbare materialen bijvoorbeeld ook KGA (klein gevaarlijk afval), bouw- en sloopafval, autobanden, textiel, grof vuil (met het oog op recuperatie) . . .

Het breng- en haalsysteem zijn duidelijk complementair. Bepaalde fracties, zoals de laatstgenoemde bijzondere soorten huishoudelijk afval, worden bij voorkeur ingezameld via de containerparken, gezien hiervoor betere garanties bestaan voor de kwaliteit van de aangeleverde materialen en gezien meer soorten afval gescheiden kunnen worden aangeboden. In de meeste gevallen worden deze materialen door de burger niet speciaal gebracht voor de verwijdering van hun recycleerbaar afval ; de verplaatsing wordt meest geplaatst in een ruimer pakket van boodschappen. Het gedrag om afvalstoffen naar een containerpark te brengen wordt voornamelijk bepaald door de zelfdiscipline van de burger om recycleerbare materialen afzonderlijk te houden dan wel door de afstand naar het containerpark.

Wat de selectieve inzameling van het KGA betreft in het kader van de Milieuconvenant, heeft ongeveer de helft van de gemeenten van het Vlaamse Gewest voor de „brengmethode” via het containerpark gekozen. Ongeveer 40 procent van de gemeenten koos voor een combinatie van de brengmethode naar het containerpark en het ophalen van het KGA, hetzij huis aan huis, hetzij wijk per wijk, hetzij straat per straat. Slechts 17 gemeenten hebben geopteerd voor de zuivere huis-aan-huisophaling („haalmethode”) en eveneens 17 gemeenten opteerden voor de ophaling wijk per wijk of straat per straat („mobiele brengmethode”).

1. Exacte cijfers over het percentage van de bevolking dat effectief gebruik maakt van containerparken zijn

niet bekend omdat in dit verband door OVAM nog geen specifieke opdrachten werden gegeven gezien het succes dat de containerparken nu al hebben.

Als voorbeeld kan ik melden dat uit het jaarverslag 1991 van de Intercommunale Maatschappij voor Openbare Gezondheid in het gewest Kortrijk (IMOG) bleek dat volgend minimum aantal bezoekers in 1991 genoteerd kon worden :

- Stad Kortrijk : 67.000 bezoekers op 76.000 inwoners ;
- Stad Harelbeke : 28.000 bezoekers op 26.000 inwoners ;
- Stad Waregem : 54.000 bezoekers op 35.000 inwoners ;
- Intercommunale IMOG met zijn 9 containerparken : 370.000 bezoekers op 216.000 inwoners.

Uit deze cijfers blijkt dat wel een groot gedeelte van de bevolking gebruik maakt van een containerpark.

2. Investeren in containerparken is investeren in duurzame oplossingen voor de gescheiden inzameling van afvalstoffen. Door het milieuvriendelijk karakter en vermits de infrastructuur van containerparken leidt tot een minimalisatie van de hoeveelheden afval aangeboden aan vuilstortplaatsen en -verbrandingsovens, zijn de uitgetrokken financiële middelen realistisch en ecologisch verantwoord.

Een effectieve en permanente informatie en sensibilisering van de bevolking is voor een groot deel bepalend voor het blijvend welslagen van het opzet. Tevens moet men de bevolking op de hoogte houden van de werking en geregeld voor de medewerking bedanken.
3. Het is de gemeentelijke autonomie die bepaalt op welke wijze de gemeente de inzameling van het huisvuil wenst te reglementeren. Door mijn diensten worden stimulansen gegeven zowel op het financiële, logistieke als adviserende vlak om de efficiëntie van de maatregelen ter bevordering van het beleid van preventie en recuperatie te verhogen. Het gemeentebestuur of de intercommunale moet voor haar gebied afwegen welk systeem voor haar bevolking het meest opportuun en haalbaar is.

Vraag nr. 137
van 22 mei 1992
van de heer L. BARBE

Stort De Letter in Sint-Lievens-Houtem — Verontreinigde site

Het stort De Letter in Sint-Lievens-Houtem beslaat een oppervlakte van ongeveer 2,4 ha en bevat zowel huishoudelijk als industrieel afval. Op 30 april 1987 verstreek de exploitatievergunning van dit stort. De bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen weigerde een nieuwe vergunning te geven wegens het niet respecteren van de uitbatingvoorwaarden.

Er werd echter toch nog gestort wat leidde tot verzege-

ling van het stort en opstellen van proces-verbaal. De uitbaters van het stort werden door OVAM verplicht om sanerings- en aanpassingswerken uit te voeren, maar daar kwam niets van in huis. Integendeel, er werd in 1989 zelfs nog industrieel afval gestort. Door OVAM zou ten slotte de procedure op gang gezet zijn om ambtshalve de opgelegde werken uit te voeren en deze verontreinigde site dus te saneren.

1. Welke onderzoeken heeft OVAM al over deze verontreinigde site uitgevoerd en wat zijn de belangrijkste resultaten ervan? In welke mate zijn bodem en grondwater verontreinigd? (Graag belangrijkste meetresultaten).
2. In welke fase bevindt de aanpak van deze verontreinigde site zich?
3. Wanneer zal men beginnen aan de sanering van deze site?
4. Wat is de kostprijs van de sanering?

Antwoord

1 en 2. In een recent overleg tussen de voormalige stortexploitant, de SV HIA vertegenwoordigd door de heer De Letter enerzijds, en de OVAM, AMINAL, AROHM en de gemeente Sint-Lievens-Houtem anderzijds, verklaarde de heer De Letter zich bereid tot saneren en afwerken van deze stortplaats. Bijgevolg werd hem door de OVAM opgelegd de eventuele verontreiniging van bodem en grondwater te laten onderzoeken door een onafhankelijk studie bureau en op grond van de resultaten de noodzakelijke saneringsmaatregelen vast te stellen.

Een studievoorstel met inbegrip van een tijdschema moet ter goedkeuring aan de bovenvermelde vergadering worden voorgelegd begin juli 1992.

3. De duur van bovenvermelde karakterisatie- en saneringsstudie kan op enkele maanden worden geraamd, waarna, na beoordeling door OVAM, de eigenlijke sanering kan worden aangevat.
4. De kostprijs van sanering kan pas na bepaling van de noodzakelijke saneringsmaatregelen worden geraamd.

Vraag nr. 138
van 22 mei 1992
van de heer L. BARBE

Berlarebroek — Verontreinigde site

In de tussendijken van de visvijvers van Berlarebroek bevindt zich industrieel en huishoudelijk afval. Deze verontreinigde site is gelegen naast een waterwinningsgebied. Onderzoek door OVAM in februari 1989 wees op verontreiniging door lood, chroom, cadmium, zink en koper.

1. Welke onderzoeken heeft OVAM al over deze ver-

ontreinigde site uitgevoerd en wat zijn de belangrijkste resultaten ervan? In welke mate zijn bodem en grondwater verontreinigd? (Graag belangrijkste meetresultaten).

2. Is er gevaar voor vervuiling van het nabijgelegen waterwinningsgebied?
3. In welke fase bevindt de aanpak van deze verontreinigde site zich?
4. Wanneer zal men beginnen aan de sanering van deze site?
5. Wat is de kostprijs van de sanering en wie zal de kosten betalen?

Antwoord

1. Op vraag van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen werd door OVAM een eerste onderzoek uitgevoerd in het Berlaars Broek. Deze studie had enkel betrekking op het gedeelte waar bij graafwerkzaamheden van begin 1988 afvalstoffen in de tussendijken van de daar aanwezige vijvers werden aangetroffen (2,2 ha).

Het hele meandergebied beslaat circa 130 ha. De totale hoeveelheid afval aanwezig in de tussendijken van dit bestudeerde gebied wordt geraamd op 2.500 m³. Deze raming is gebaseerd op metingen en boringen naar de aanwezigheid van afvalstoffen die door OVAM (in juli 1988) werden uitgevoerd.

Door de Provinciale Dienst voor Bescherming van het Leefmilieu Oost-Vlaanderen werden hierbij 5 stalen bemonsterd en geanalyseerd. Door OVAM werden 2 mengmonsters van het opgeboorde materiaal ter analyse aangeboden aan het SCK. Door deze laatste instantie werden eveneens peilputten en visvijvers bemonsterd.

Uit de resultaten blijkt dat er zich in de tussendijken industrieel afval bevindt en dat er voornamelijk een verontreiniging van Pb, Cd, Zn, Cr, Cu en uitloogbare sulfaten voorkomt. In het grond- en oppervlaktewater wordt er eerder organische verontreiniging aangetroffen. Op sommige plaatsen treft men giftig afval aan.

In aansluiting met het beperkte onderzoek rond de tussendijken in het vijvergebied werden de onderzoeksactiviteiten uitgebreid naar de andere stortlocaties binnen het meandergebied (circa 130 ha). De onderzoeken werden uitgevoerd door een werkgroep, samengesteld uit de Provinciale Dienst Leefmilieu, het gemeentebestuur van Berlare en OVAM, en gebeuren aan de hand van een aantal mechanische opgravingen.

In totaal werden in het domein 11 stortplaatsen aangetroffen; een aantal bevatten uitsluitend huishoudelijke afvalstoffen, een aantal andere industriële afvalstoffen, waarvan sommige giftig.

De meetresultaten van de chemische analyses van deze verschillende stortplaatsen werden nog niet beschikbaar gesteld. De resultaten zullen het lid afzonderlijk worden toegestuurd.

2. Mede gelet op de hydrogeologische afscherming van het gepollueerde gebied vormen de afvalstoffen geen bedreiging voor de waterkwaliteit van de nabijgelegen waterwinning van Zele-Berlare.

3 en 4. Momenteel is er overleg met de dienst Waters en Bossen, eigenaar van het betrokken gebied voor de uitvoering van de volgende fasen. De karakterisatie van de site is voldoende afgewerkt om over te gaan tot een saneringsonderzoek en het opmaken van een saneringsontwerp wat uiteindelijk moet leiden tot sanering van deze site.

Een juist tijdsschema is nog niet beschikbaar. Gelet echter op het feit dat er geen directe bedreiging is, is er geen sprake van hoogdringendheid.

5. De kostprijs van de sanering wordt pas geraamd in de fase van het saneringsontwerp en is dus nog niet bepaald.

De verantwoordelijken worden tijdens het verdere verloop opgespoord en zullen uiteraard gevraagd worden de sanering uit te voeren, zoniet wordt ambtshalve de procedure ingezet.

Vraag nr. 139
van 22 mei 1992
van de heer L. BARBE

Slachthuis in Sint-Lievens-Houtem — Exploitatievergunning

Er is reeds heel wat te doen geweest rond het slachthuis in Bavegem (Sint-Lievens-Houtem). In 1990 verkreeg het slachthuis een uitbreiding van een oppervlakte van 94 procent. Maar de firma bouwde een totaal nieuw slachthuis, wat neerkwam op een schaalvergroting van ongeveer 800 procent. Na de bouwwerken werd een nieuwe exploitatievergunning aangevraagd. Er werd niet op een beslissing van de Oostvlaamse bestendige deputatie gewacht en in juni 1990 werd het nieuwe slachthuis in gebruik genomen. Op 4 juli 1991 weigerde de bestendige deputatie een exploitatievergunning te verlenen omdat het slachthuis noch planologisch, noch milieuhygiënisch verenigbaar is met de omgeving. Het bedrijf ging in beroep bij de Minister van Leefmilieu. Ondertussen zet het slachthuis zijn (onwettelijke) activiteiten onverminderd voort en veroorzaakt het lawaai en stankhinder.

1. Wat is de stand van zaken voor de aanvraagprocedure voor de exploitatievergunning van dit bedrijf ?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om aan de vermelde onwettelijke toestanden een einde te maken ?
3. Werd er door de Milieu-inspectie reeds proces-verbaal opgesteld ? Wanneer ?
4. Respecteert het bedrijf zijn lozingsvergunning ?

Antwoord

1, 2 en 3. : Door het bestuur Milieu-inspectie werd op

31 december 1991 lastens de strafrechtelijk verantwoordelijke van het bedrijf een proces-verbaal van overtreding opgesteld en aan de procureur des konings bezorgd. De burgemeester van Sint-Lievens-Houtem werd schriftelijk verzocht om overeenkomstig de bevoegdheden hem verleend krachtens artikel 65 paragraaf 1 van het VLAREM, de nodige maatregelen te nemen om een einde te stellen aan deze onwettige toestand. Uit zijn antwoord bleek dat de burgemeester niet wenst op te treden.

Inmiddels werd door de exploitant beroep aangekend tegen de weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie. Aangezien het beroep ontvankelijk werd verklaard en de onderzoeksprocedure thans lopende is, worden voorlopig geen dwangmaatregelen opgelegd. Indien de vergunning ook in tweede aanleg wordt geweigerd zullen de nodige maatregelen worden genomen.

4. Het bedrijf is niet in het bezit van een lozingsvergunning. Het afvalwater wordt na voorzuivering verpompt naar de zuiveringsinstallatie van het naburig bedrijf NV Inex. Meermaals werd er een proces-verbaal van overtreding opgesteld wegens het lozen van afvalwater in de nabije waterloop.

Vraag nr. 140
van 26 mei 1992
van de heer H. BROUNS

Saneringspremies — Aanpassing maximum-inkomensgrens

Al enkele jaren is de maximum-inkomensgrens om in aanmerking te komen voor een saneringspremie 850.000 frank. Naar ons oordeel zou dit bedrag minstens moeten worden aangepast aan de index.

1. Wordt er momenteel onderzocht of dit bedrag kan worden aangepast ?
2. Is de Minister bereid dit maximumbedrag te verhogen en in welke mate ?

Antwoord

In de krachtlijnen en prioriteiten van het beleid van de Vlaamse Regering van 29 januari 1992 werd vooropgesteld dat de doelmatigheid van de premiestelsels geëvalueerd zal worden met het oog op een eventuele hervorming.

Op dit ogenblik worden de resultaten van een onderzoek, uitgevoerd door mijn administratie op basis van statistische gegevens, gefinaliseerd.

Een van de onderzochte elementen is het inkomen van de aanvragers in functie van de woning die wordt gesaneerd (bouwjaar, kadastraal inkomen, aard van de werken). Dit onderzoek moet toelaten na te gaan of de premies wel terecht komen bij diegenen die het werkelijk nodig hebben.

Rekening houdend met de budgettaire weerslag zal bij het in herziening stellen van de premierereglementeringen nagegaan worden of een verhoging van de inkomensgrens overwogen kan worden.

**Vraag nr. 158
van 11 juni 1992
van de heer J. EEMAN**

Sociale huisvestingsmaatschappij — Criteria bij toewijzing huur- of koopwoningen

Wat de sociale huisvestingsmaatschappijen betreft, vernam ik graag van de Minister welke criteria hij oplegde aan deze maatschappijen bij het toewijzen van huur- of koopwoningen.

Antwoord

1. Sociale Huurwoningen

Op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 tot reglementering van het sociale huurstelsel in toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode worden de sociale huurwoningen door de plaatselijke huisvestingsmaatschappijen toegewezen.

Vooreerst moet de kandidaat-huurder beantwoorden aan de volgende toelatingsvoorwaarden :

“Artikel 2. § 1. Een kandidaat-huurder kan enkel tot een voor verhuring beschikbare woning van een vennootschap worden toegelaten voor zover :

- 1° hij is ingeschreven in het in artikel 3 bedoelde register ;
- 2° hij, noch een lid van zijn gezin, één of meer woningen volledig in eigendom of in vruchtgebruik heeft. Voor de toepassing van deze voorwaarde wordt geen rekening gehouden met een in het Vlaams Gewest gelegen ongezonde woning die door de volle eigenaar of de vruchtgebruiker zelf wordt bewoond ;
- 3° hij een waarborg, vastgesteld door de vennootschap, met een maximum van 20.000 F, in haar handen heeft gestort.

§ 2. Het inkomen van de kandidaat-huurder betreffende het referentiejaar mag niet meer bedragen dan :

- 690.000 F voor gehuwden ;
- 650.000 F voor samenwonenden en voor alleenstaanden met één of meer kinderen die persoon ten laste zijn ;
- 450.000 F voor anderen.

De in het eerste lid vermelde bedragen worden verhoogd met 40.000 F per persoon ten laste.

§ 3. Wanneer de kandidaat-huurder of de persoon met wie hij wettelijk of feitelijk samenleeft, tijdens het referentiejaar geen inkomen had, neemt de vennootschap het inkomen in aanmerking van het jaar volgend op het referentiejaar.

Wanneer in de loop van dat jaar geen inkomen werd ontvangen, neemt de vennootschap het inkomen in aanmerking van het jaar voorgaand aan het jaar, waarin de huurovereenkomst ingaat.

Indien het inkomen van het referentiejaar de in 2 vermelde grens overschrijdt maar in het jaar van de toewijzing daaronder is gedaald, dan is de kandidaat-huurder toelaatbaar.

§ 4. De bepalingen van § 2 zijn niet van toepassing op de personen die tot de bemanning van Belgische vissersvaartuigen behoren noch op de mijnwerkers in actieve dienst of de mijnwerkers die tijdens het referentiejaar een inkomen als actief mijnwerker genoten doch inmiddels gepensioneerd werden of werkloos zijn ingevolge de gehele of gedeeltelijke herstructurering of sluiting van de NV Kempense Steenkoolmijnen.”

Voor de kandidaat-huurder, die aan deze voorwaarden voldoet gelden de volgende toewijzingsregels :

“Artikel 5. § 1. Behoudens in de gevallen bedoeld in § 2 en § 3 en onverminderd de toepassing van artikel 7, § 1, geschiedt de toewijzing van een woning door de statutair bevoegde organen van de vennootschap volgens chronologische volgorde van de inschrijvingen in het in artikel 3 bedoelde register en rekening houdend met een rationele bezetting op grond van de gezinssamenstelling.

Voorrang geniet evenwel achtereenvolgens de kandidaat-huurder die :

- 1° in dezelfde gemeente hetzij een ongezonde woning ontruimt die hij reeds betrok op de datum van de onbewoonbaarverklaring of ongezonderkenning, hetzij een woning ontruimt die hij betrok op de datum waarop deze het voorwerp is van een onteigeningsbesluit of van een bevel tot sloping.
- 2° ten minste één jaar in het werkgebied van de vennootschap woont en verblijft of er tenminste één jaar verbleven heeft in de periode van vijf jaar voor de toewijzing.

§ 2. Wanneer het gaat om woningen gebouwd bij toepassing van artikel 37 van de Huisvestingscode of gefinancierd in het kader van een bijzonder programma, onder beding van specifieke verbintenissen, dan zijn de bepalingen van § 1 slechts van toepassing voor zover die verbintenissen zijn nagekomen.

§ 3. Is een kandidaat-huurder of een gezinslid getroffen door een bepaalde handicap en is de beschikbare woning speciaal opgevat voor de huisvesting van een gezin waarvan één of meer leden getroffen zijn door die handicap, dan geniet deze kandidaat-huurder een absolute voorrang voor die woning.

Artikel 6. § 1. De raad van bestuur van iedere vennootschap kan in individuele gevallen, onder meer ten gunste van daklozen en gehandicapten, een gemotiveerde afwijking van de bepalingen van de artikelen 2, § 1 en 5 gebaseerd op bijzondere omstandigheden van sociale aard, voorstellen aan de VHM. Een afschrift van het voorstel wordt overgemaakt aan de commissaris van de VHM bij de vennootschap.

De beslissing van de VHM ter zake wordt binnen de dertig dagen na de indiening van het voorstel ter kennis gebracht van de vennootschap en de commissaris. Bij gebrek aan kennisgeving binnen die termijn wordt het voorstel geacht te zijn aanvaard.

§ 2. Voor de toewijzing van de in artikel 5, § 2 en § 3 bedoelde woningen kan de vennootschap, overeenkomstig de in § 1 vastgestelde procedure, een afwijking voorstellen van de bepalingen van artikel 2, § 2."

2. Sociale koopwoningen

Op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 maart 1991 houdende de voorwaarden betreffende het toestaan van leningen aan particulieren door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij worden de sociale koopwoningen door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij toegewezen, meer bepaald conform artikel 2 van dit besluit van de Vlaamse Executieve :

"Artikel 2. De vennootschap is ertoe gemachtigd om aan particulieren waarvan het inkomen niet meer bedraagt dan 850.000 F hypothecaire leningen toe te staan bestemd voor de financiering van :

- a) de aankoop van volkswoningen bestemd voor verkoop of kleine landeigendommen, gebouwd of verbouwd door de vennootschap of door een door haar erkende maatschappij ;
- b) de bouw van een met volkswoningen of kleine landeigendommen gelijkgestelde woning, op een terrein waarop een ongezonde niet verbeterbare woning of een niet-residentieel gebouw werd gesloopt ;
- c) de bouw van een onder b) vermelde woning op een perceel, dat gelegen is in een herwaarderingsgebied, een woonnoodgebied of in een sociale verkaveling zoals bedoeld in artikel 80 van de Huisvestingscode ;
- d) de sanering, verbetering of aanpassing van een woning, desgevallend met inbegrip van de koop van die woning, voor zover deze verrichting aanleiding geeft tot de toekenning van een premie van het Vlaamse Gewest ;
- e) de bouw of aankoop van een met volkswoningen of kleine landeigendommen gelijkgestelde woning.

Bij het opstellen van haar jaarprogramma bepaalt de vennootschap het aandeel van de beschikbare middelen dat prioritair bestemd is voor de in het eerste lid, a) tot d) vermelde verrichtingen."

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 177
van 15 mei 1992
van de heer W. DEMUYT

Investeringsfonds — Keuze projecten

Wij zijn als gemeentebestuurders uiteraard begaan met de veiligheid van de burger : nieuwe fietspaden worden aangelegd, onze wegen en pleintjes worden heraangelegd.

Wij zijn als gemeentebestuurders ook begaan met de milieuproblematiek : de aanleg van de collectoren door Aquafin betekent ook een enorme bijkomende inspanning voor de gemeenten voor rioleringswerken.

Ik beperk me tot die voorbeelden om aan te tonen dat het Investeringsfonds niet voldoet. Ik ga akkoord met het opzet van het Investeringsfonds maar naar mijn bescheiden mening zouden bepaalde projecten (bijvoorbeeld rioleringswerken) uit het Investeringsfonds moeten worden gehaald.

Graag vernam ik het standpunt van de Minister hierover.

Antwoord

Ik wens vooreerst het lid te herinneren aan de basisprincipes die aanleiding hebben gegeven tot de verruiming via het decreet van 20 maart 1991 van het Investeringsfonds en die een grote verbetering inhouden voor het gemeentelijk beheer :

1. Objectiviteit en neutraliteit bij de verdeling van het beschikbare subsidiepakket. Ter zake wens ik te stellen dat het subsidiëringvolume ten opzichte van het vroegere stelsel niet werd verminderd en dat toen voor elke frank toegekende subsidie 7 frank moest worden geweigerd.
2. De gemeente bepaalt thans autonoom de prioriteiten voor het gebruik van de subsidies. De eigen verantwoordelijkheid wordt dus vergroot.
3. De gemeente heeft zekerheid over de subsidieerbaarheid binnen een korte termijn. In het vroegere stelsel moest soms jaren gewacht worden op het effectief ontvangen van toegezegde subsidies, die dan vaak moesten worden geprefinancierd, wat de kosten voor de gemeente aanzienlijk verhoogde.
4. De subsidieprocedures voor de verschillende materies werden via het Investeringsfonds geuniformiseerd.

5. Het is thans mogelijk een ernstige **meerjarenplanning** te maken van de investeringen, met de zekerheid over de beschikbare subsidies. Dat is ook van belang voor een orthodox begrotingsbeleid en financiële planning.

De meeste betrokkenen ervaren het Investeringsfonds als een aanzienlijke verbetering in de financiële verhoudingen tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten doordat er grotere zekerheid is ontstaan met betrekking tot de beschikbare middelen en doordat de autonomie wordt versterkt.

De belangrijkste kritiek op het Investeringsfonds is, zoals het lid opmerkt, dat de globale middelen te beperkt zijn.

Men lost dat probleem echter niet op door bepaalde materies uit het Investeringsfonds te halen, wel integendeel. Indien bepaalde projecten opnieuw uit het Investeringsfonds worden gehaald, leidt dat waarschijnlijk tot een inkrimping van de dotatie.

Ik wens daarom te waarschuwen tegen diepgaande wijzigingen in het toepassingsgebied van het Investeringsfonds waardoor de principes ervan zouden worden uitgehouden.

Men moet uiterst voorzichtig zijn om materies uit het Investeringsfonds te lichten teneinde ze terug op de „klassieke” wijze te subsidiëren. Dat zou het Investeringsfonds op korte tijd uithollen en zijn bestaansreden ontnemen.

Toch erken ik dat er, inzake het investeringsbeleid van gemeenten en provincies, problemen blijven. De werking van het Investeringsfonds zal daarom verder worden geëvalueerd na twee jaar werking. Daar het nieuwe Investeringsfonds in werking is getreden op 1 januari 1991 zal die evaluatie betrekking hebben op de periode tot eind 1992.

De problemen die blijven bestaan, zijn voornamelijk te situeren op een dubbel vlak :

- a. het uitvoeren van grote projecten wordt bemoeilijkt, al is dat voor een deel opgevangen door de onbeperkte overdraagbaarheid van de trekkingsrechten. De gemeenten kunnen de beschikbare middelen reserveren voor grotere projecten. Alleszins zijn de budgettaire middelen van de Vlaamse overheid eveneens beperkt ;
- b. gekoppeld aan de problematiek van de grote werken is er het probleem van de uitvoering van de prioritaire rioleringen en de gecombineerde werken.

Deze problemen worden thans onderzocht door een bijzondere werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de betrokken kabinetten, de administraties en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Op basis van de conclusies van die commissie kan worden beoordeeld in hoeverre een aanpassing van het Investeringsfonds wenselijk en haalbaar is.

Vraag nr. 180
van 18 mei 1992
van de heer G. VERMASSEN

Bouwvergunningdossiers in Limburg — Achterstand

Dat potentiële bouwers in de provincie Limburg zeer

lang moeten wachten op een bouwvergunning is geen nieuws meer. Het is geen uitzondering dat de aanvrager van een bouwvergunning tot 3 maanden moet wachten op die vergunning. Momenteel wachten, alleen al in het kanton Maaseik, een honderdtal potentiële bouwers al maanden op de goedkeuring van een bouwvergunning.

Het is duidelijk dat zo'n situaties leiden tot illegale praktijken. De bouwheer kan het geduld niet opbrengen tot de officiële procedure achter de rug is en begint, in een niet gering aantal gevallen, het bouwwerk op te trekken zonder over de nodige vergunningen te beschikken.

Een en ander zou te maken hebben met een chronisch personeelstekort bij de diensten van AROHM. Uiteraard kan daar begrip voor worden opgebracht, maar dit personeelstekort duurt nu al enkele maanden. Als we dan toch ernstig werk willen maken van een verbeterde werking van de Vlaamse administratie op alle niveaus dan lijkt me in deze een belangrijke rol weggelegd voor de Minister.

Welke stappen neemt de Minister om het probleem van het personeelstekort en dus de behandeling van de bouwvergunningdossiers op te lossen ?

Antwoord

De goede werking van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting wordt inderdaad bemoeilijkt door een aantal personeelsproblemen.

De personeelsdienst van het departement Leefmilieu en Infrastructuur heeft nochtans de nodige maatregelen getroffen om een aantal vacante betrekkingen op de personeelsformatie van AROHM, hetzij door wervingen, hetzij door bevorderingsprocedures op te vullen.

In uitvoering van het wervingsplan 1992, dat op 8 april 1992 aan het departement Algemene Zaken en Financiën werd voorgelegd, worden ten behoeve van AROHM een aantal ingenieurs, architecten, bestuurssecretarissen, industrieel ingenieurs, landmeters-experts onroerende goederen, landschapsdeskundigen en opstellers aangeworven.

Bovendien wil ik het lid erop attent maken dat de Gemeenschapsminister voor Onderwijs en Ambtenarenzaken bevoegd is voor het algemeen personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 186
van 22 mei 1992
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bouw kinderdagverblijven — Verschillende vormen van subsidiëring

Het “Decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Gemeenschap en het Vlaams Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan” is een goede zaak en maakt de verdeling van subsidies aan gemeenten objectieverbaar en duidelijk.

De middelen waarin het Investeringsfonds voorziet zijn echter ruim onvoldoende. Vooral voor kleinere gemeenten is het niet eenvoudig nog grote investeringen te plannen.

Sommige gemeenten gaan dan ook over tot complexe constructies om bepaalde werken te laten subsidiëren op basis van andere reglementeringen.

Zo voorziet het decreet betreffende het Investeringsfonds in de mogelijkheid trekkingsrechten te gebruiken voor het „bouwen, uitbreiden, verbouwen, of moderniseren van kinderdagverblijven, kinderbewaarplaatsen en tehuizen voor moeders” (artikel 6 paragraaf 2, 2, punt 9).

Anderzijds wordt de bouw van kinderdagverblijven gesubsidieerd op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1984 houdende betoelaging van bouw en uitrusting van kinderkribben, kinderdag- en nachtverblijven, kinderopvangcentra en tehuizen”.

1. Zijn er gemeenten die reeds een beroep deden op het Investeringsfonds voor het bouwen van kinderdagverblijven ? Zo ja, is het mogelijk mee te delen welke gemeenten, voor welke projecten en voor welk investeringsbedrag ?
2. Wat is de precieze inhoud en draagwijdte van het begrip „gemeentelijke” VZW ?
3. Kan een gemeenteraad statuten goedkeuren van een VZW die nog niet is opgericht ?
4. Kan een VZW, waarvan de statuten voorzien in een gegarandeerde deelname van gemeenteraadsleden in de algemene vergadering, en in het van rechtswege lidmaatschap van een lid van het schepencollege in de raad van bestuur, beschouwd worden als een “particuliere” VZW ? Als een VZW waarin de gemeente is toegetreden ?
5. Moet, wanneer dergelijke VZW het initiatief neemt tot het bouwen van een kinderdagverblijf, dit beschouwd worden als zijnde een “onroerende investering . . . die op initiatief van . . . de gemeente wordt gedaan” ?
6. Kan een dergelijke VZW een beroep doen op het Investeringsfonds ?
7. Kan een dergelijke VZW een beroep doen op het besluit van de Executieve van 13 juni 1984 ? Bestaat hierover een advies van de administratie van Kind en Gezin ? Zo ja, hoe luidde dit advies ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Op het eerste en vijfde deel van zijn vraag deel ik het lid mee dat, voor zover bekend bij mijn administratie, tot op heden alleen maar aan de stad Ronse trekkingsrechten uit het Investeringsfonds werden verleend voor investeringen in kinderdagverblijven. Aan de stad werd bij besluit van 13 februari 1992 toestemming verleend om een bedrag van 825.911 frank te gebruiken voor

uitbreiding van ds Stedelijke Kinderkribbe met een wintertuin.

Overeenkomstig artikel 2 van het decreet van 20 maart 1991 kunnen de trekkingsrechten uit het Investeringsfonds alleen gebruikt worden voor bepaalde onroerende investeringen die door de provincies of de gemeenten, of in hun opdracht door een intercommunale vereniging worden verricht. Dat betekent dus dat enkel die investeringen gesubsidieerd kunnen worden waarvoor een gemeente of provincie als opdrachtgever optreedt, en dat een VZW geen beroep kan doen op het Investeringsfonds.

Wat de vragen betreft inzake de zogenaamde gemeentelijke VZW's, merk ik op dat het juridisch begrip gemeentelijke VZW niet opgenomen is in de nieuwe gemeentewet. De werking van VZW's wordt niet beheerst door het publiek recht. Het komt principieel aan de door de wetgever ingestelde gemeentelijke organen toe, in casu de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen, om te beslissen over de gemeentelijke aangelegenheden.

Sommige VZW's zijn evenwel ingericht of toegestaan door de wetgever of de decreetgever zelf. Dat is bijvoorbeeld gebeurd in het kader van de cultuurwetgeving, onder meer voor het beheer van vakantiespeelpleinen, culturele centra en sportcentra. In die gevallen heeft de decreetgever zelf de samenstelling van de organen en de vertegenwoordiging van de gemeenten vastgesteld.

Het beantwoorden van de vraag of de decreetgever in een dergelijke regeling heeft voorzien met betrekking tot kinderdagverblijven, behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 37
van 11 mei 1992
van de heer H. SUYKERBUYK**

EG-fondsen cultuur en media — Vlaamse projecten

Op het niveau van de Europese Gemeenschap bestaan heel wat fondsen ter subsidiëring van initiatieven op het gebied van cultuur en media. Bij wijze van voorbeeld kan ik verwijzen naar de EG-subsidies voor de vertaling van literaire werken en naar de talrijke EG-projecten (ongeveer een 20-tal) in het kader van het programma Media 91-95.

Mag ik de Minister vragen mee te delen :

1. welke EG-fondsen er bestaan op het gebied van cultuur en media ;
2. op welke van deze fondsen de Vlaamse Gemeenschap reeds een beroep heeft gedaan ;
3. welke aanvragen/projecten die via de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend, gesubsidieerd werden en voor welk bedrag ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat door de uitgebreidheid van de gegevens niet alles gepubliceerd kan worden. Het antwoord wordt aan het lid persoonlijk toegestuurd.

**Vraag nr. 39
van 14 mei 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Culturele samenwerking EG-landen inzake media — Mogelijkheden

Pogingen tot culturele samenwerking inzake media tussen kleine Europese landen zijn spaak gelopen op de uitsluitend economische benadering van de Europese Gemeenschap. Dat zei de BRTN-leiding op de hoorzitting over het vijfjarenplan voor de BRTN in de Vlaamse Raad op 8 april 1992. De BRTN is voor dit soort samenwerking.

Over welke mogelijkheden beschikt de Minister om die samenwerking te bevorderen? Heeft hij of zijn voorganger daarvan gebruik gemaakt? Wat zijn de resultaten?

Antwoord

De Europese Gemeenschap en de Raad van Europa hebben eigen mediaprogramma's opgezet:

- de EG sedert 1990 in de vorm van een reeks projecten aangaande financiering, opleiding, preproductie, productiebegeleiding en distributiemechanismen waarvoor in het geval van een deugdelijk Europees audiovisueel samenwerkingsverband (3 Europese landen!) tot 50 procent „investeringsstoelagen” worden verstrekt. Het programma Media '95 beschikt over een totaal investeringsvermogen van circa 8,5 miljard frank te spreiden over 5 jaar (1991-1995);
- De Raad van Europa, sinds 1989, in de vorm van een Europees coproductiefonds voor Film en Creatieve Documentaire, Eurimages genoemd.

Hierbij zijn ondertussen 22 Europese landen aangesloten die gezamenlijk een jaarlijks budget van bijna 800 mio frank verdelen over gemiddeld 50 coproducties.

Tussen de twee genoemde instellingen in voert sedert oktober 1989 de Stichting Audiovisueel Eureka — naar het voorbeeld van zijn tegenhanger Technologisch Eureka — een complementaire politiek. Daarbij is geen directe financiering gepland, wel zoveel mogelijk steun en meerwaarde aan informatievoorziening, contactverzorging, begeleiding, en promotie.

Bij het ontwikkelen, in het kader van Media '95, van een specifiek programma bestemd voor de steun aan audiovisuele producties in de zogenaamde kleine EG-landen werd contact gezocht met het David-programma. Dat programma had vooral tot doel het onderling uitwisselen en uitzenden van programma's en het bevorderen van coproducties tussen 13 kleine tot mid-

delgrote openbare televisieomroepen. Na onderzoek werd besloten binnen het EG-programma een totaal nieuwe structuur uit te bouwen met de naam SCALE (= Small Countries Improve Their Audiovisual Level in Europe).

Dit programma, waarin de culturele benadering (kleine cultuurgebieden en beperkte taalspreiding) voorop staat, is nu in zijn aanloopfase en moet vóór het einde van dit jaar in zijn werking geëvalueerd worden met het oog op verderzetting. Het beschikbare budget bedraagt voor 1991 en 1992 samen ongeveer 175 mio frank,

Het komt mij voor dat daarbij de zogenaamde uitsluitend economische benadering werd verlaten.

De Vlaamse Gemeenschap is via het bestuur Media nauw betrokken bij de drie Europese initiatieven in de vorm van participatie aan de beheersstructuren en financiële contributies.

De Vlaamse bijdragen voor 1992 zijn respectievelijk aan:

- Eurimages : 10 mio frank;
- Eureka-AV : 1,7 mio frank.

Voor Media '95 wordt onderzocht op welke wijze de Vlaamse audiovisuele sector op optimale wijze kan participeren. In de begroting is daarvoor enige ruimte gelaten op artikel 01.01.48.

Europees gezien — zelfs ten opzichte van de zogenaamde kleine landen — levert de Vlaamse Gemeenschap een uiterst bescheiden deelname, waarvan toch kan worden gesteld dat de Vlaamse audiovisuele sector voor dat globaal bedrag méér directe steun terug ontvangt.

De korte ervaring leert nu reeds dat de ingebrachte middelen zeker in verhouding staan tot de resultaten.

**Vraag nr. 40
van 14 mei 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitengemeenten — Kabelmaatschappijen

Kan de Minister mij voor de zes faciliteitengemeenten rond Brussel de volgende gegevens verstrekken?

1. Welke kabelmaatschappijen verzorgen de teledistributie in ieder van die gemeenten?
2. Welke zenders worden, per gemeente, via de kabel gedistribueerd?
3. Werd bij het op de kabel brengen van nieuwe zenders telkens de nodige toelating van de Executieve verkregen conform het kabeldecreet van 28 januari 1987?

Antwoord

1. De kabelmaatschappijen zijn: Coditel Brabant in Drogenbos en Wemmel, en Iverlek in Linkebeek, St.-Genesius-Rode, Kraainem en Wezembeek-Oppem.

2. De volgende televisieprogramma's worden verdeeld :

- a. gemeenschappelijk voor alle gemeenten :
 - BRTN 1 en 2, VTM, Filmnet ;
 - RTBF, Tele 21, RTL-TVi ;
 - Ned 1, 2 en 3, TF 1, A 2, Fr 3 ;
 - ARD, ZDF, BBC 1 en 2 ;
 - TVE, RAI 1 ;
 - MTV, Eurosport, CNN ;
- b. andere televisieprogramma's :
 - in Drogenbos en Wemmel : Tele-Bruxelles, TV 5 en Canal+ ;
 - in Linkebeek en St.-Genesius-Rode : Sportnet (vanaf 5/10/1992 ook Super Channel) ;
 - in Kraainem en Wezembeek-Oppem : Sportnet, Super Channel, TV 5, Tele-Bruxelles en WDR3 ;

3. Het kabeldecreet van 28 januari 1987 vereist enkel een voorafgaande toestemming van de Vlaamse Executieve in twee specifieke gevallen bepaald in artikel 3 paragraaf 2 punt 4 a, en b.

Aan MTV, Eurosport, CNN en Sportnet werd de vereiste toestemming verleend.

Voor de problematiek van TV 5 en Tele-Bruxelles verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nummer 14 van 21 februari 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 2 van 23 maart 1992, blz. 72). In aansluiting daarop heb ik Iverlek aangeschreven en verzocht zich aan de bestaande regelgeving aan te passen. Dezelfde werkwijze zal gevolgd worden voor het uitzenden van Canal+ in Wemmel en Drogenbos.

Vraag nr. 42
van 19 mei 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN — Frequentiemelding langs invalswegen Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Geregeld merkt men langs de invalswegen naar grote steden borden waarop de zendfrequentie van Radio 1 wordt aangeduid ten behoeve van de automobilisten. Op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest treft men echter alleen borden aan waarop de frequentie van een Franstalige zender wordt vermeld.

Worden dergelijke borden door de betrokken zenders ter beschikking gesteld ?

Werd de BRTN desgevallend door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangezocht om borden ter beschikking te stellen ?

Heeft de BRTN al stappen gezet om ook op het grondgebied van het Brussels Gewest dergelijke borden te laten plaatsen ?

Antwoord

1. De reeds geplaatste borden met de frequenties van Radio 1 werden niet door BRTN betaald. Ze werden ter beschikking gesteld door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap).
2. De BRTN werd niet door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangezocht om borden ter beschikking te stellen. Naar aanleiding van de plaatsing van de Radio 21-borden op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft BRTN-radio zelf contact gezocht met het kabinet van Minister J.L. Thys (Openbare Werken, Verkeer, Gezondheidsbeleid). Principiële bezwaren zijn er blijkbaar niet, maar het uitwerken van de concrete uitvoeringsmodaliteiten vordert moeizaam. Wie betaalt wat ? Kunnen dezelfde palen gebruikt worden voor beide omroepen ? Enzovoort.

Van BRTN-zijde wordt alles in het werk gesteld om zo snel mogelijk tot een aanvaardbare oplossing te komen.

Vraag nr. 43
van 19 mei 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare bibliotheken — Maandblad Vlaams Blok

Vanuit verschillende gemeenten bericht men mij dat het maandblad Vlaams Blok, in tegenstelling tot vroeger, niet langer ter inzage ligt in de openbare bibliotheken. Ander partijpolitieke publikaties blijven blijkbaar wel voorhanden.

Is de Minister op de hoogte van een of andere richtlijn die ertoe zou strekken publikaties van het Vlaams Blok uit de openbare bibliotheken te weren ?

Antwoord

De collectievorming behoort tot de verantwoordelijkheid van de bibliothecaris die de collectie moet samenstellen in een geest van objectiviteit zodat zij aangepast is aan al de behoeften van de inwoners van het werkgebied (besluit van de Vlaamse Executieve van 13 november 1991).

Ik ben dan ook niet op de hoogte van één of andere richtlijn die bepaalde publikaties uit de openbare bibliotheken zou weren.

Vraag nr. 44
van 21 mei 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Niet-openbare radio's — Club FM in Brussel

Radio Viva, lokale zender met thuisbasis Asse, is kwaad op het Brusselse radiostation Kristal dat uitzendt onder de naam Club FM : de programma's van Radio Viva worden gestoord door deze Brusselse zender, doordat die laatste met een groter vermogen uit-

zendt dan wettelijk is toegelaten. Door op illegale manier een zware zender te gebruiken probeert Club FM andere radio's te verdrücken.

De oorzaak van de storing zou eveneens te wijten zijn aan de frequenties die veel te dicht op elkaar liggen.

Hoewel het decreet op de niet-openbare radio's de ketenvorming van zendstations niet toelaat, zijn de mensen van Club FM dezelfde als die van Radio Contact.

Kan de Minister mij mededelen :

1. of het inderdaad waar is dat de Brusselse zender te beluisteren is tot in Asse ;
2. welke maatregelen hij neemt tegen de radio's die met een groter vermogen uitzenden dan wettelijk is toegelaten ;
3. of dezelfde personen deel kunnen uitmaken van verschillende niet-openbare radio's, ondanks het verbod op ketenvorming ;
4. welke maatregelen hij neemt opdat de zenders verder van elkaar zouden liggen op de FM-band ?

Antwoord

1. Bij een controle op 9 juni jongstleden door het bestuur Media was de lokale radio Cristal (= roepnaam van de radio) niet te ontvangen in Asse.

Club FM is een „eigen” programma (van radio Cristal) dat weldra op de radio zal worden uitgezonden. De VZW deelt mij ook mee dat zij zich volledig houdt aan de bepalingen van de zendvergunning en uitzendt met een vermogen van 60 watt.

2. Ik ben van mening dat de radio's de voorwaarden en de modaliteiten van de zendvergunningen moeten respecteren. Ik heb reeds herhaaldelijk bij de nationale overheid aangedrongen om aan de lokale radio's het zendcomfort te garanderen waarop zij op basis van hun erkenning aanspraak kunnen maken.

Mijn administratie onderzoekt met de RTT op welke wijze efficiënt kan worden opgetreden.

3. Eenzelfde persoon kan geen beheerder zijn in meer dan één VZW die een lokale radio in eigendom heeft. Dat een persoon bij meerdere radio's werkt is op zich nog geen bewijs van ketenvorming.
4. In de Vlaamse Gemeenschap zijn er meer dan 350 lokale radio's erkend. Het huidige toegepaste frequentieplan is overbezet waardoor de radio's op diverse plaatsen over te weinig zendcomfort beschikken.

Om daarin enige verbetering te brengen is het uitstellen van nieuwe erkenningsprocedures, ook bij zogenaamde vrijkomende frequenties, meer dan aangewezen, zelfs noodzakelijk.

**Vraag nr. 45
van 25 mei 1992
van de heer A. DENYS**

BRTN — Regeringsmededelingen

Ministers van de nationale Regering vergeten blijkbaar wel eens dat de officiële taal in Vlaanderen het Nederlands is. Dit was het geval met de Minister van Wetenschapsbeleid toen hij vorige maand voor de BRTN een boodschap voor de Vlaamse toehoorders in het Engels uitsprak. Dat daarmee het buitenlands imago van ons land nogmaals een deuk kreeg, deert de Waalse Minister blijkbaar niet. Toch werd hij berispt door de Eerste Minister die verklaarde dat het aangewezen is dat een regeringsmededeling zou gebeuren in de taal van de bevolking tot wie men zich richt. Hij voegde eraan toe dat de reglementering ter zake een lacune vertoont.

Graag vernam ik van de Minister of hij de regeringscommissaris bij de BRTN opdracht gegeven heeft deze zaak bij de Raad van Bestuur te bespreken, opdat het nodige zou worden gedaan om de reglementering inzake regeringsmededelingen zo spoedig mogelijk aan te passen.

Antwoord

De verantwoordelijkheid voor de regeringsmededeling van Minister Dehousse ligt niet bij de BRTN maar bij de nationale Regering. De BRTN is nu eenmaal wettelijk verplicht tot het uitzenden van regeringsmededelingen waarover de omroep geen zeggenschap heeft. Toen bleek dat in de mededeling van de betrokken minister vooral Frans zou worden gesproken en de BRTN verzocht werd om voor de ondertiteling te zorgen, heeft de televisie Premier Dehaene gecontacteerd met de mededeling dat de verantwoordelijkheid exclusief bij de Regering berust. Premier Dehaene heeft uiteindelijk de bewuste eerste versie tegengehouden. Naderhand werd een nieuwe regeringsmededeling bezorgd waarin de heer Dehousse Engels sprak. Deze mededeling is, zoals bekend, op het scherm gekomen. Dit punt werd overigens ook besproken in de Vaste Commissie van de Raad van Bestuur van 27 april jongstleden. De Vaste Commissie stelde vast dat de BRTN in deze geen blaam treft.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 60
van 11 mei 1992
van de heer W. VERREYCKEN**

Ronse — Tweektalige en eentalig Franse lessen

Ronse, Vlaamse stad met faciliteiten voor Franssprekende inwoners, verstrekt uiteraard onderwijs aan die inwoners.

1. Kan de Minister mij meedelen, hoeveel instellingen,

respectievelijk van het gemeenschaps- en het gemeentelijk onderwijs, tweetalige lessenspakketten aanbieden ?

2. Hoeveel van degenen die deze lessen volgen, wonen in Ronse ?
3. Hoeveel van degenen die deze lessen volgen, wonen in Wallonië ?
4. Weet de Minister of er ééntalige Franse klassen of scholen zijn in Ronse in het vrij, gemeenschaps- of stedelijk onderwijs ?

Antwoord

De Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs Decroly, Koningin Astridplein in Ronse, is een school met een Nederlandstalige afdeling en een Franstalige afdeling. Er worden echter geen tweetalige lessenspakketten aangeboden. In de Nederlandstalige afdeling wordt in het Nederlands les gegeven en in de Franstalige afdeling wordt in het Frans les gegeven.

In de instellingen voor secundair onderwijs gelegen in Ronse worden evenmin tweetalige lessenspakketten aangeboden.

- 2 en 3. Vermits er geen tweetalige lessenspakketten aangeboden worden, moeten vraag 2 en 3 niet beantwoord worden.
4. De gesubsidieerde vrije basisschool, A. Demetsstraat 10, is een school van het Franse taalstelsel. Deze school is eentalig Frans.

Zoals reeds in punt 1 vermeld is de basisschool van het Gemeenschapsonderwijs Decroly een school met een Nederlandstalige afdeling (eentalig Nederlandse klassen) en een Franstalige afdeling (eentalig Franse klassen).

In het gemeenschapsonderwijs beschikken het Koninklijk Atheneum en het Hoger Instituut voor Paramedisch Onderwijs over een Franstalige afdeling.

Vraag nr. 61
van 14 mei 1992
van de heer J. VALKENIERS

Kleuteronderwijs — Overbevolkte klassen

Het kleuteronderwijs heeft meer en meer te kampen met overbevolkte klasjes en met een tekort aan kleuterleidsters. De oorzaak van deze overbevolkte klasjes is het nieuwe systeem waarin subsidies aan de schooltjes worden toegekend op basis van een administratieve telling. In plaats van het aantal ingeschreven kleuters of het gemiddeld aantal aanwezigen van het voorbije schooljaar, baseert men zich voor de subsidies op een administratieve telling van de aanwezige kinderen op een willekeurige dag in de maand september van het geopende schooljaar.

Het is duidelijk dat door het ontbreken van leerplicht op die leeftijd alsook door de gezondheidsperikelen waaraan men op die leeftijd meer aandacht besteedt, het aantal aanwezigen op een bepaalde dag ernstig kan afwijken van het aantal ingeschrevenen.

Bovendien worden kleuterklasjes van verschillende schooltjes samengesteld wanneer die schooltjes onder dezelfde inrichtende macht en op minder dan 2 km van elkaar verwijderd zijn. Het gevolg van deze maatregel is overbevolking waarbij 30 kleuters in één klasje geen uitzondering zijn, waardoor zij de nodige pedagogische ruimte en persoonlijke aandacht missen. Bovendien worden de leerkrachten gedemotiveerd.

Waarom worden de subsidies niet toegekend op basis van een telling tijdens het lopende schooljaar van het aantal ingeschreven kleuters ?

Waarom wordt daarbij elk schooltje niet autonoom in acht genomen ?

Antwoord

De personeelsformatie in het kleuteronderwijs wordt vastgesteld op basis van de gemiddelde aanwezigheid van de kleuters in de maand september.

In een school met meer dan één vestigingsplaats worden de leerlingen van die vestigingsplaatsen opgeteld per onderwijsniveau. De leerlingen van vestigingsplaatsen die op ten minste twee kilometers liggen van elke andere vestigingsplaats waar onderwijs op hetzelfde niveau wordt georganiseerd en die tot dezelfde school behoren, worden afzonderlijk geteld.

Er wordt een globaal lestijdenpakket toegekend voor het geheel van de school. De inrichtende macht beslist autonoom (conform de reglementering inzake overleg) hoe de lestijden verdeeld worden over de verschillende vestigingsplaatsen van de school.

Het aantal kleuters per klas in Vlaanderen bedraagt gemiddeld :

- 19,45 ingeschreven kleuters ;
- 18,59 aanwezige kleuters.

Vraag nr. 62
van 14 mei 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Scholen — Klachten over commerciële activiteiten

In verband met commerciële activiteiten in scholen, vernam ik graag het volgende van de Minister.

1. Hoeveel klachten werden sinds begin 1990 ingediend ?
2. Kunnen deze klachten worden uitgesplitst volgens de verschillende onderwijsnetten, over lager en secundair onderwijs, volgens de aard van de commerciële activiteit (fotografie, boeken, andere) ?
3. Welk gevolg wordt er in het algemeen gegeven aan de ingediende klachten sinds begin 1990 ?

Antwoord

Sinds begin 1990 werden negen dossiers ingeleid bij de commissie bedoeld in artikel 42 van de schoolpactwet van 29 mei 1959.

Uitgesplitst per onderwijsnet impliceert dit :

	VGO	OGO	GO
Basisonderwijs	4		1
Secundair onderwijs	1	1	2

De klachten hebben betrekking op alle aspecten bepaald in artikel 41 paragraaf 1 van de geciteerde wet.

Tot op heden heeft geen enkele klacht, voor zover desbetreffend reeds een advies door bedoelde commissie werd uitgebracht, aanleiding gegeven tot de sanctie bedoeld in artikel 44 van de schoolpactwet.

Vraag nr. 63
van 15 mei 1992
van de heer M. CAPOEN

Cursussen toeristische gids — Reglement

Het ministerieel besluit van 5 november 1948 bevat de voorschriften voor de organisatie van het “examen ter verkrijging van het bekwaamheidsgetuigschrift om als gids te dienen” (Belgisch Staatsblad 1948 — 2787).

Vierenveertig jaar zijn ondertussen verlopen, blijkbaar zonder enige aanpassing van die voorschriften. Al kan de algemene filosofie van het reglement onderschreven worden, toch lijken sommige bepalingen absoluut achterhaald en voorbijgestreefd.

Enkele voorbeelden :

“Art. 9. De lessen zijn voor iedereen toegankelijk. Indien nochtans het aantal inschrijvers meer dan dertig bedraagt, zal de voorkeur verleend worden aan de leden van het onderwijzend personeel, volgens de datum van hun inschrijving.”

“Art. 11. Bij de aanvang der lessen duidt de vereniging onder de leerlingen twee jonge lieden aan, die de functie van secretaris uitoefenen, de syllabussen uitdelen, de convocaties en mededelingen schrijven, de uitstapjes inrichten en de leraars getrouw bijstaan.”

Een vertaling van het reglement naar de huidige en de komende tijd waar de toeristische industrie niet langer geschraagd wordt door vrijblijvende interesse, maar door een professionele ingesteldheid, lijkt zich dan ook op te dringen.

Verder wordt er gesignaleerd dat een afdeling van de Westvlaamse Gidsenkring de cursisten taalvoorwaarden oplegt : zij moeten de kennis van een tweede taal opgeven. Deze voorwaarde is nochtans geenszins in het reglement opgenomen.

1. Kan de Minister een beeld ophangen van de Vlaamse toeristische gidsenwereld ? Hoeveel gidsenafdelingen telt Vlaanderen ? Hoeveel gediplomeerde gidsen zijn er ?
2. Neemt de Minister initiatieven om het ministerieel besluit aan te passen aan de vereisten van vandaag en morgen ? Welke initiatieven ?
3. Strookt het opleggen van taalvoorwaarden met het reglement ? Is het opleggen van dergelijke voorwaarden verenigbaar met de taalwetgeving ?

Antwoord

Ik deel het lid mee dat het niet tot mijn bevoegdheid hoort te antwoorden op zijn vraag. De materie toeristische gids ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 64
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE .

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Daarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier ? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden : niet-chloorgebleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing ?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier ?
3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier ?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik kan de becommernis van het lid inzake de milieuproblematiek, meer bepaald inzake het gebruik van milieuvriendelijk papier in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, ten volle delen.

Wat meer is, ik heb reeds kort na het aantreden van

de huidige Executieve, een aantal maatregelen genomen die moeten toelaten op een gestructureerde wijze en rekening houdend met alle organisatorische, financiële en beheersmatige aspecten, de gevraagde overgang te maken. Deze is trouwens voor een deel reeds een feit.

De oorspronkelijke argumenten tegen het gebruik van milieuvriendelijk papier — die zo'n vijftal jaar geleden nog valabel waren, ik denk aan kostprijs, onderhoudsproblemen en -kosten van drukpers, copiër of hardware en dergelijke — zijn door de zeer snelle evolutie van het marktaanbod, het gamma en de kwaliteit van milieuvriendelijk papier vrijwel weggevallen.

Ik geef een concreet overzicht van de genomen maatregelen bij het behandelen van de subvragen.

1. De departementen van de Vlaamse Gemeenschap hebben op jaarbasis het volgende papierverbruik :

- Kopiepapier : formaat A4, 80 g/m² : 93 miljoen vellen (465 t) ;
- Offsetpapier en machinegestreken papier : diverse formaten : 240 tot 290 t. ;

OND : — 27 t machinegestreken papier (maandblad Klasse) ;
— 63 t offset (coördinatie van omzendingbrieven en codificatie van de onderwijswetgeving) ;

LIN : 150 tot 200 t offset, verwerkt in de drukkerij ;

- Listingpapier : diverse formaten voor een totaal gewicht van 45 t (uitprinten van weddefiches op het departement Onderwijs).

2. Er wordt voorlopig geen gerecycleerd papier meer gebruikt om technische redenen. Nochtans werd tot in 1987 voor ongeveer 40 t recyclagepapier gebruikt op het departement Onderwijs.

3. Er wordt chloorarm offsetpapier gebruikt door de drukkerij van Onderwijs. Er werd reeds kopiepapier geleverd dat elementair chloorvrij (uit chloorvrij pulp) werd gemaakt.

4. De lopende contracten voor het leveren van papier worden eerst verder afgewerkt. De bestaande stock wordt verwerkt. Dit om evidente redenen van financieel management.

Ik heb echter diverse stappen genomen in het kader van de Greenpeace-papiercampagne :

a. Alle scholen hebben de brochure van Greenpeace ontvangen, waarin uitgelegd wordt hoe papier schadelijk kan zijn voor het milieu en wat men er tegen kan doen. Er werd informatie verstrekt over lesmateriaal en lespakketten die Greenpeace ter beschikking kan stellen van de scholen en over hoe dit materiaal verkregen kan worden.

b. Binnen de Vlaamse Gemeenschap werden de volgende concrete maatregelen getroffen voor nieuwe aankopen van papier :

- Offset : Het omschakelen op chloorvrij of gerecycleerd papier hangt af van de evolutie

van de marktprijs. In elk geval zal milieuvriendelijk papier aangekocht worden.

— Machinegestreken papier : De uitgeschreven offerteaanvraag (via het CBBn, ten behoeve van het departement Onderwijs) werd niet toegewezen. Een nieuwe offerteaanvraag voor chloorvrij papier wordt op dit ogenblik uitgeschreven.

— Listingpapier : Aan dit papier worden hoge eisen gesteld (onder meer stofvrij) wegens de verwerking op de laserprinter. Recyclagepapier wordt afgeraden. Er zal omgeschakeld worden op chloorvrij papier.

Uit een recent marktverkennen blijkt dat het aankopen van chloorvrij listingpapier geen bij komende financiële gevolgen heeft.

c. Aan de administratie Logistiek die instaat voor de algemene aankopen van de zes departementen werd door mij opdracht gegeven om in het bestek voor fotokopiepapier voor de Vlaamse administratie de prijs te vragen voor papier dat voldoet aan de volgende milieuvriendelijke eisen :

- gefabriceerd zonder optische witmakers ;
- AOX-waarde kleiner dan 0,8 procent (chloorarm papier).

d. Binnen de Vlaamse administratie heb ik aangevraagd om een verantwoord gebruik van papier.

5. Op het departement Onderwijs wordt papier reeds sinds 1987 selectief opgehaald. Een nieuwe dienstorder over een milieuvriendelijke administratie wordt uitgewerkt. (Deze dienstorder zal ook maatregelen bevatten over het selectief ophalen van batterijen, het gebruiken van hervulbare tonercartridges voor laserprinters, . . .).

Op het departement LIN wordt onbedrukt wit papierafval selectief verzameld in de drukkerij.

In het algemeen kan gesteld worden dat het te versnipperen papier een bestemming krijgt als recyclagepapier.

6. Vanaf mei 1992 wordt voor elke aankoop van papier de mogelijkheid onderzocht over te stappen op milieuvriendelijk papier. De specificaties in de bestekken werden daartoe aangepast.

**Vraag nr. 65
van 19 mei 1992
van de heer H. MARSOUL**

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Archiefbeleid

Naar aanleiding van de kranteberichten over het feit dat de Dienst voor studietoelagen vertrouwelijke dossiers op de stoep zette, zou ik graag van de Minister een antwoord krijgen op de volgende vragen.

1. Welk archiefbeleid voert de Vlaamse Regering, zo-

wel voor het in goede, geordende en toegankelijke staat bewaren van het archief van het Ministerie als voor de selectie van de bescheiden in de administratie zelf ?

2. Als bescheiden geen bestuurlijk-juridisch nut meer hebben, worden ze dan naar een georganiseerde archiefdienst overgebracht door definitieve bewaring en terbeschikkingstelling aan alle geïnteresseerden ?
3. Bestaan er voor de Vlaamse administratie gelijksoortige richtlijnen over bovengenoemde punten, zoals deze bestaan voor de rijksbesturen ?

Antwoord

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is de archivering van officiële bescheiden, zoals documenten van de vergaderingen van de Executieve of andere ministeriële comités, alsook besluiten, beslissingen, beraadslagingen, protocols, omzendbrieven en samenwerkingsakkoorden, toevertrouwd aan de dienst Secretarie van de administratie Kanselarij en Voorlichting (departement Coördinatie). Hierbij verwijst ik naar de omzendbrief VE 91/4 van 18 december 1991 betreffende de ondertekening en archivering van decreten, besluiten van de Vlaamse Executieve, besluiten van de leden van de Vlaamse Executieve en omzendbrieven van de leden van de Vlaamse Executieve.

De dienst Secretarie beschikt voor de archivering van bovengenoemde stukken over een brandvrij archief in het gebouw aan de Boudewijnlaan 30, 1210 Brussel. Deze ruimte is niet vrij toegankelijk.

De bewaring van andere stukken gebeurt onder de verantwoordelijkheid van de betrokken administraties.

Wat de definitieve bewaring van bescheiden betreft, kan ik verwijzen naar de bepalingen van de archiefwet van 24 juni 1955, waaruit blijkt dat ook de archivering van ambtelijke stukken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onder toezicht staat van de algemeen rijksarchivaris. Artikel 5 van deze wet bepaalt dat geen bescheiden vernietigd mogen worden zonder toestemming van de algemeen rijksarchivaris.

Momenteel wordt onderzocht of in verband met de archivering van administratieve bescheiden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een samenwerkingsakkoord kan worden afgesloten tussen de Vlaamse Executieve enerzijds en het Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën anderzijds.

Overigens moet opgemerkt worden dat wegens de evolutie in de media en de communicatie en de weerslag daarvan op het aantal administratieve bescheiden, een herziening van de procedures inzake archivering van bescheiden zich wellicht opdringt.

Wat de terbeschikkingstelling aan alle geïnteresseerden betreft, voorziet het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve onder meer in passieve openbaarheid. Dit houdt in dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht heeft om elk bestuursdocument vrij en kosteloos te

raadplegen, hierover uitleg te krijgen en tegen retributie een afschrift ervan te krijgen. Dit decreet is thans nog niet in werking getreden.

Vraag nr. 66 van 21 mei 1992 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Leerkrachten — Terugbetaling van onverschuldigde bedragen

1. Om welke reden(en) wordt bij de terugvordering van onverschuldigde bedragen van wedden uitbetaald aan leerkrachten voor de periode voor 1 december 1991, de brutowedde met inbegrip van de effectief ingehouden bedrijfsvoorheffing teruggevorderd, terwijl vanaf 1 december 1991 enkel de netto-wedde terugbetaald moet worden ?
2. Kan vanuit wettelijk oogpunt tweemaal een bedrijfsvoorheffing gevorderd worden op eenzelfde wedde, namelijk eenmaal bij de uitbetaling en eenmaal bij de terugvordering ?

Antwoord

1. Ingevolge de omzendbrief van het Ministerie van Financiën — Administratie der Directe Belastingen, van 5 oktober 1981 (referte : Directie II/6 Ci. RH 244/294.315) moeten de door de ambtenaar terug te betalen sommen — ongeacht of zij ten onrechte werden betaald of de sommen die zij vervangen overtreffen — worden teruggevorderd voor het netto-bedrag of het belastbaar brutobedrag (= bedrag vóór aftrek van de eventuele bedrijfsvoorheffing) naargelang de aanmaning tot terugvordering werd verzonden (of de spontane terugbetaling door de ambtenaar werd gedaan) tijdens het jaar van de betaling van de bedoelde sommen of tijdens een jaar volgend op dat van de betaling.

De belastingen die werden afgehouden op de wedde van vorige jaren werden reeds gestort aan de Administratie der Directe Belastingen en kunnen dus niet meer worden geregeld (terugbetaald). Om die redenen worden voor de voorbije jaren steeds belastbare bedragen teruggevorderd (dus netto plus bedrijfsvoorheffing).

Voor het lopende jaar (vanaf 1 december dat het jaar waarin de codering gebeurt voorafgaat) kunnen de belastingen nog wel geregeld worden. Daarom worden voor het lopende jaar netto-bedragen teruggevorderd.

2. Het departement Onderwijs vordert een ten onrechte uitbetaald belastbaar bedrag terug (netto plus bedrijfsvoorheffing) en geenszins tweemaal een bedrijfsvoorheffing.

Vraag nr. 67 van 22 mei 1992 van de heer M. VAN PEEL

Onderwijs — Sociale voordelen en gemeentelijke infrastructuur

De omzendbrief van het kabinet van de Gemeen-

schapsminister van Onderwijs van 25 juli 1991 (ref. JUR1/11/AVW) betreffende gezondheidstoezicht en sociale voordelen leidt in heel wat gevallen tot tegenstrijdige interpretaties, speciaal waar het financiële tegemoetkomingen betreft die gemeentebesturen tevoren toestonden aan vrije gesubsidieerde scholen op hun grondgebied. Een aantal van deze tegemoetkomingen is zonder meer geschrapt en wel toen het lopende schooljaar 1991-1992 al bezig was. Ook het punt gemeentelijke infrastructuur is controversieel, bijvoorbeeld wanneer een gemeente zelf geen sportinfrastructuur, zoals bijvoorbeeld een zwembad, exploiteert.

Inzake sociale voordelen wordt deze omzendbrief door sommige gemeenten zo geïnterpreteerd dat het verboden is een sociaal voordeel toe te kennen aan een vrije school of gemeenschapsschool als er geen gesubsidieerde school van hetzelfde niveau in de gemeente is : er zijn immers geen gemeentelijke leerlingen die van dezelfde voordelen kunnen genieten en de omzendbrief zou verbieden onderscheid te maken tussen scholen van hetzelfde niveau.

Daarentegen zijn de vertegenwoordigers van deze vrije scholen (en het betreft zowel de directies als de leden van de representatieve ouderverenigingen aangesloten bij de Nationale Confederatie van Ouderverenigingen van de Vlaamse Gemeenschap) de mening toegedaan dat in zo'n toestand de gemeente wél een voordeel kan toestaan, in de hypothese dat zij het aan haar eigen school zou gunnen als deze bestond.

Mag ik in deze aangelegenheid van de Minister vernemen :

1. wat de correcte interpretatie is van de omzendbrief van 25 juli 1991 in verband met sociale voordelen ;
2. wat zijn zienswijze is over de feitelijke ongelijke behandeling van leerlingen van gemeentescholen enerzijds, die gratis (gefinancierd door de gemeente) sportinfrastructuur buiten de gemeente bezoeken, en van leerlingen van gemeenschaps- en vrije scholen anderzijds, die dit alleen kunnen tegen betaling ;
3. of ter zake bestaande, lopende en begrote verbintenissen niet te goeder trouw uitgevoerd moeten worden, zeker wanneer de beslissing ze te schrappen met maanden vertraging (retroactief) genomen wordt ?

Antwoord

1. De omzendbrief van 25 juli 1991 omschrijft duidelijker de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 6 september 1991). Dit besluit werd genomen in uitvoering van artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en omschrijft de begrippen gezondheidstoezicht en sociale voordelen.

Deze materie werd vroeger slechts geregeld bij circulaires van 1 juni 1960 en 29 november 1969.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 is van toepassing met ingang van 1 september 1991. Dit betekent dat vanaf 1 september 1991 enkel

nog het ochtend- en het avondtoezicht, het middagtoezicht en het ter beschikking stellen van de gemeentelijke infrastructuur onder de sociale voordelen vallen.

Indien een gemeente niet zelf over een zwembad beschikt maar voor de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs tegemoetkomt in de toegangsprijs tot het zwembad van een naburige gemeente (niet het vervoer naar het zwembad), moet die gemeente dezelfde toelage als sociaal voordeel verlenen aan de leerlingen van de scholen (van hetzelfde onderwijsniveau) van de andere netten gelegen op haar grondgebied.

Telkens het provincie- of het gemeentebestuur een erkend sociaal voordeel toekent voor de rechthebbende leerlingen van de eigen school of voor de rechthebbende leerlingen van een andere school (indien er bijvoorbeeld geen gemeenteschool is), dan moet dit voordeel naar rata van het aantal rechthebbende leerlingen ook worden toegekend aan de rechthebbende leerlingen van alle scholen gelegen op haar grondgebied (zie punt 3.1 van de omzendbrief van 25 juli 1991).

Gemeenteraadsbeslissingen genomen voor de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 (beperkt tot het jaar 1991) kunnen normaal uitgevoerd worden indien daartoe op de begroting 1991 in de nodige gelden voorzien werd.

Vraag nr. 70

van 26 mei 1992

van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Ministerie — Restaurantfaciliteiten

In verschillende provincie(hoofd)steden zijn thans diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gevestigd. Dit is een goede zaak voor de burger en veelal voor de daar tewerkgestelde ambtenaar.

Ambtenaren die hun standplaats in Brussel hebben, kunnen gebruik maken van de restaurantfaciliteiten die het Ministerie biedt.

Kan de Minister mij mededelen in welke andere Vlaamse gemeenten dan Brussel thans Vlaamse ambtenaren hun standplaats hebben, in welke daarvan restaurantinfrastructuur van de Vlaamse overheid ter beschikking staat van die ambtenaren ? In welke mate wordt daarvan gebruik gemaakt en wat is de kostprijs voor de overheid ?

Voor zover ambtenaren geen gebruik kunnen maken van die faciliteiten in hun standplaats, wordt er dan op enige andere wijze in mogelijkheden voorzien opdat zij onder dezelfde voorwaarden als hun collega's die wel beschikken over faciliteiten, gebruik kunnen maken van restaurantinfrastructuur ?

Tevens wens ik nog te vernemen of het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overeenkomsten afsloot met private restauranthouders om geregeld en tegen vaste prijzen eetmalen ter beschikking te stellen van Vlaamse personeelsleden en of dit overwogen wordt voor de personeelsleden die hun standplaats hebben in Leuven.

Antwoord

Mijn bevoegde diensten zullen de lijst van alle lokalitei-

ten waar diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hun standplaats hebben, rechtstreeks toesturen.

De ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kunnen in alle lokaliteiten van enig belang terecht in de restaurants van het Ministerie van Financiën, waar zij tegen dezelfde prijs als de personeelsleden van dit departement, een warme maaltijd kunnen verkrijgen.

Het overgrote deel van onze personeelsleden maakt hiervan gebruik ; de Sociale Dienst van het Ministerie van Financiën vraagt hiervoor geen enkele vergoeding aan de Vlaamse overheid.

Behalve in Brussel beschikt de Vlaamse administratie nog over geen eigen restaurantinfrastructuur. Tegen 1 september wordt evenwel de opening verwacht van een restaurant in het VAC Copernicus in Antwerpen. Bovendien kan er gebruik gemaakt worden van instellingen van de Vlaamse universiteiten of kan er eventueel een beroep gedaan worden op de privé-sector (restaurateurs of restauranthouders).

De personeelsleden van Gent kunnen, naast de restaurants van Financiën, gebruik maken van de instellingen van de RUG.

De bijdrage van de personeelsleden moet echter minimum 80 frank bedragen en de tegemoetkoming van het departement mag maximaal 95 frank bedragen.

In de provincie West-Vlaanderen zijn tegen voormelde voorwaarden enkele contracten met private restauranthouders gesloten.

Wat nu specifiek de stad Leuven betreft zouden de personeelsleden kunnen kiezen tussen :

- het restaurant van het Ministerie van Financiën ;
- het restaurant van de Alma Mater (KUL) ;
- het restaurant van de CERA (Belgische Boerenbond).

Vraag nr. 71
van 2 juni 1992

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Hoger zeevaartonderwijs — Franstalige lessen

In het Statistisch Jaarboek van het Vlaams onderwijs staat dat 28 leerlingen de Franstalige lessen in het hoger zeevaartonderwijs volgen. Men verzekerde mij onlangs dat het er daarentegen meer dan zeventig zouden zijn.

Kan de Minister mij bevestigen dat het cijfer dat in het jaarboek afgedrukt werd, correct is ?

Klopt het dat de kosten verbonden aan de Franstalige cursussen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap vallen ?

Antwoord

Het Statistisch Jaarboek 1990-1991 vermeldt wel dege-

lijk correct het aantal studenten dat tijdens het betreffende jaar de Franstalige cursussen volgde in het hoger zeevaartonderwijs, namelijk 72.

Dit onderwijs wordt ingericht door de Vlaamse Gemeenschap, en wordt dus door haar bekostigd.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 15
van 14 mei 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

Opmaken van kansarmoedeatlassen — Registratieformulier

Een aantal gemeenten hebben met het oog op een rationele aanpak van de kansarmoedeproblematiek een beroep gedaan op universitaire deskundigen voor het opstellen van hun kansarmoedeatlas.

Deze atlassen zijn een waardevol instrument om niet alleen de probleemwijken vast te leggen, maar ook het profiel te kennen van de kansarmen in en buiten deze wijken.

Uit deze rapporten blijkt evenwel dat een aantal elementen ontbreken om een volledig juist beeld te krijgen van de aard van de problemen waarmee kansarmen hebben af te rekenen.

Dit zou te wijten zijn aan het feit dat de organisaties, die in de welzijnssector actief zijn, zoals bijvoorbeeld de centra voor levens- en gezinsvragen, geen registratie doen. Dat het registreren niet als subsidiëeringsvoorwaarde wordt opgelegd, zou hiervan de oorzaak zijn. Bij navraag bij één van de betrokken centra blijkt dat deze verplichting nog niet zou zijn opgelegd, omdat er na maandenlange besprekingen geen overeenkomst kon worden bereikt over een geldig model van registratieformulier.

Vermits een kansarmoedebeleid maar op een rationele manier kan worden gevoerd indien de gemeente en het OCMW een duidelijk beeld hebben van de bevolking die daarbij betrokken is, en het bovendien noodzakelijk is de juiste aard van hun problemen te kennen, vernam ik graag van de Minister :

1. of de mij verstrekte informatie over het mislukken van de besprekingen om tot een valabel registratieformulier te komen juist is, en zo ja of de Minister deze werkgroep, of desgevallend een nieuwe, gelast heeft met een dringende opdracht ter zake ;
2. waarom de Minister bij de subsidiëring de organisaties die een rol spelen in het welzijnsbeleid, niet verplicht om registratieformulieren op te maken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Op de eerste vraag kan ik het lid meedelen dat de centra voor maatschappelijk werk gedurende verschillende jaren uitgebreid geregistreerd hebben. Besprekingen tussen de administratie en het algemeen welzijnswerk over een valabel gemeenschappelijk registratieformulier voor de hele sector zijn in een eerste fase inderdaad zonder resultaat gebleven. De conclusies van deze besprekingen was echter ook dat deze veralgemeende registratie noodzakelijk was. In verschillende sectoren van het algemeen welzijnswerk gebeurt trouwens heel wat interessante registratie.

De registratie in de welzijnsvoorzieningen is voor de overheid een zinvol instrument van kennisverwerving over de gebruikers van welzijnsvoorzieningen, hun problemen, de geboden hulpverlening en het effect van de hulpverlening.

Dat hieraan de nodige aandacht wordt gegeven mag blijken uit de beleidsnota omtrent het algemeen welzijnswerk, die werd goedgekeurd door de Vlaamse Raad op 10 juli 1991, en uit het feit dat het decreet op het algemeen welzijnswerk van 24 juli 1991 stelt dat de centra voor algemeen welzijnswerk met het oog op de kwaliteitsbewaking en het verwerven van beleidsrelevante informatie moeten meewerken aan een naamloze registratie van het geboden hulpverleningsproces. Volgende gegevens moeten daarbij geregistreerd worden : de niet-identificeerbare persoonsgegevens, de gestelde hulpvragen, de geboden hulpverlening en het effect van de hulpverlening.

Mijn administratie en de Hoge Raad voor het Algemeen Welzijnswerk bereiden op dit ogenblik hun adviezen voor die moeten leiden tot het opstellen van de uitvoeringsbesluiten van dit decreet, die onder meer de modaliteiten van deze opgelegde registratie zullen vastleggen.

**Vraag nr. 17
van 21 mei 1992
van mevrouw A. LEYSEN**

Gesubsidieerde contractuelen — Tewerkstelling in de kinderopvang

In de pers verscheen het bericht dat de Minister een samenwerkingsprotocol ondertekende met het Subregionaal Tewerkstellingscomité van Dendermonde over de tewerkstelling van 100 halftijdse gesubsidieerde contractuelen in de kinderopvang. Er wordt in dit verband verwezen naar soortgelijke initiatieven in Leuven, Sint-Niklaas en diverse arrondissementen in Antwerpen en Limburg. De strijd tegen de langdurige werkloosheid wordt hierbij sterk in de verf gezet.

Toch mag de kwaliteit van de kinderopvang niet uit het oog worden verloren. Ook de Vlaamse jeugdraad drukte hieromtrent al zijn bekommernis uit.

1. Kan de Minister een overzicht geven van het opleidingsniveau van deze halftijdse gesubsidieerde contractuelen, respectievelijk Weer-Werkers ?

2. In welke andere gemeenten werden dergelijke projecten opgezet of staan er projecten op stapel ?
3. Komen alle Vlaamse gemeenten voor een dergelijke vorm van samenwerking in aanmerking ?
4. Hoe worden zij gerecruteerd, en hoeveel werden er reeds aangenomen ?
5. Voor welke vorm van kinderopvang worden zij aangeworven en waar worden zij tewerkgesteld (in gemeentelokalen, scholen, privaat, kinderdagverblijf, OCMW, andere) ?
6. Hoe ziet hun uurregeling eruit ?
7. Hoe luidt hun opdrachtsomschrijving ? Worden hen didactisch en/of pedagogische en /of ondersteunende taken toevertrouwd ? En worden zij hierin begeleid ?
8. Is er overleg met andere bevoegde instanties zoals Kind en Gezin, de Minister van Welzijn en Gezondheid maar ook met de plaatselijke overheden, om een verantwoorde en gecoördineerde aanpak van twee problemen, namelijk de nood aan kinderopvang en de tewerkstelling van langdurig werklozen, te realiseren ?
9. Worden er ouderbijdragen aangewend om deze projecten te co-financieren ?

Antwoord

1. Het vooropleidingsniveau van de gesubsidieerde contractuelen, die in het kader van de Weer-Werkactie instaan voor de begeleiding van kinderen tussen drie en twaalf jaar tijdens de buitenschoolse kinderopvang (vanaf nu begeleiders genoemd) is zeer divers. Hun kwalificaties variëren tussen A2-niveau en basisonderwijsopleiding. De meeste begeleiders hebben een A3-diploma. Begeleiders die enkel over een basisonderwijsdiploma beschikken komen weinig voor.

Voorafgaand aan de tewerkstelling krijgen de kandidaat-begeleiders een aangepaste opleiding. De meeste opleidingen worden verzorgd door het Vormingscentrum voor de Begeleiding van het Jonge Kind, beter gekend als het Vlaams Comité voor de Opvoeding van het Jonge Kind. De gespecialiseerde, pluralistische vereniging, heeft in samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, een gerichte cursus opgezet. Deze cursus duurt 180 uren.

Na afloop van de cursus wordt een toets afgenomen. Kandidaten die niet in de proef slagen, worden niet tot de buitenschoolse kinderopvangprojecten toegelaten. Er wordt in „terugkomdagen” voorzien voor de bijscholing van de reeds tewerkgestelde begeleiders.

- 2en3. Op heden werden protocollen gesloten met de Subregionaal Tewerkstellingscomités van de provincies Limburg, Antwerpen en West-Vlaanderen en van de arrondissementen Leuven, Sint-Niklaas en Dendermonde.

Alle gemeenten in deze provincies en arrondissementen kunnen projecten buitenschoolse kinderopvang indienen.

Ook gemeenten die behoren tot een gebied waarvoor nog geen protocol werd gesloten kunnen projecten indienen, maar deze kunnen enkel worden toegestaan indien tegemoetgekomen wordt aan de acht principes die in elk van de protocollen worden onderschreven.

Dit zijn :

1. aantonen dat er op lokaal vlak overleg gepleegd is met alle betrokken organisaties en verenigingen ;
 - 2° een gedecentraliseerde spreiding van de opvang nastreven ;
 - 3° een werking hebben voor en na de schooluren, op woensdagnamiddag, op schoolvrije dagen en tijdens de schoolvakanties ;
 - 4° netoverschrijdend werken, namelijk openstaan voor alle schoolgaande kinderen van het kleuter- en het lager onderwijs ;
 - 5° de opvang verzekeren buiten de schoollokalen ; indien er vanuit het overleg duidelijke indicaties zijn, kan de opvang uitzonderlijk gebeuren in de schoollokalen maar wel in een ruimer organisatieverband en functioneel losstaand van de onderwijsinstelling ;
 - 6° een educatief verantwoorde vrijetijdsbesteding aanbieden in een aangepaste omgeving en met een aangepaste infrastructuur ;
 - 7° zich melden en toezicht vragen aan Kind en Gezin ;
 - 8° voorzien in een participatie van de ouders en een ouderbijdrage vragen.
4. De begeleiders worden tewerkgesteld in GESCO-Weer-Werkprojecten. Dit houdt in dat ze aan de criteria die gesteld zijn voor tewerkstelling in dit tewerkstellingsprogramma moeten voldoen.

Prioritair worden Weer-Werkklanten tewerkgesteld. Dit zijn personen die meer dan een jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos of bestaansminimumtrekker zijn en die zich als Weer-Werkklant ingeschreven hebben (zoals het lid weet wordt men Weer-Werkklant op vrijwillige basis). Verdere recrutering gebeurt bij personen met een Weer-Werkprofiel. Dit zijn personen die weliswaar meer dan een jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos of bestaansminimumtrekker zijn maar zich niet als Weer-Werkklant ingeschreven hebben.

De recrutering gebeurt volledig op vrijwillige basis. Niemand wordt verplicht om begeleider te worden. Zelfs wanneer iemand toegelaten wordt tot de oplei-

ding en vindt dat het werk haar (tot nog toe zijn alle kandidaten vrouwen) niet ligt, kan ze zich terugtrekken.

Op het ogenblik werden reeds 22 voltijdse equivalente betrekkingen of 44 arbeidsplaatsen van begeleider toegekend. Aangezien de meeste protocollen recent getekend zijn en een project buitenschoolse kinderopvang een serieuze voorbereiding vergt, kan het gros van de projectaanvragen pas in het najaar 1992 verwacht worden.

5. Voor beide delen van deze vraag kan worden verwezen naar het protocol.

Vereist wordt een werking te hebben voor en na de schooluren, op woensdagnamiddag, op schoolvrije dagen en tijdens de schoolvakanties. De opvang moet verzekerd worden buiten de schoollokalen ; indien er vanuit het overleg duidelijke indicaties zijn, kan de opvang uitzonderlijk gebeuren in de schoollokalen maar wel in een ruimer organisatieverband en functioneel losstaand van de onderwijsinstelling.

De opvang kan gebeuren in gemeentelokalen (met uitzondering van onderwijslokalen), OCMW-lokalen, kinderdagverblijfolokalen, en zelfs private lokalen, op voorwaarde dat het om „neutrale” gebouwen gaat. De onderliggende idee is dat buitenschoolse kinderopvang een pluralistisch project moet zijn.

6. Aan de initiatiefnemers wordt enkel opgelegd dat ze een werking hebben voor en na de schooluren, op woensdagnamiddag, op schoolvrije dagen en tijdens de schoolvakanties. De exacte uurregeling wordt door hen zelf ingevuld.
7. Het protocol stipuleert dat een educatief verantwoorde vrijetijdsbesteding moet worden aangeboden in een aangepaste omgeving en met een aangepaste infrastructuur.

Buitenschoolse kinderopvang mag niet neerkomen op een verdere verlenging van de schooltijd. Kinderen moeten buitenschoolse kinderopvang als vrije tijd aanvoelen, als tijd om te spelen. Ze moeten zelf kunnen beslissen of ze eindelijk eens rustig en alleen bezig zijn, of babbelen met hun vriendjes, of ravotten, of hun huiswerk maken.

De begeleiders hebben strikt genomen geen didactische opdracht. hun pedagogische opdracht is ervoor te zorgen dat er een klimaat ontstaat waarbij ieder kind zijn tijd creatief invult.

De begeleiding van de begeleiders gebeurt door de gemeentelijke coördinatoren, door deskundigencommissies die door de gemeenten zelf ingesteld zijn en door de provinciale of arrondissementale coördinatoren.

Het protocol legt aan de projecten op zich te melden en toezicht te vragen aan Kind en Gezin.

8. Aan de Subregionaal Tewerkstellingscomités, van wie het eerste initiatief uitgaat om een protocol te sluiten, wordt opgelegd Kind en Gezin vanaf de eerste gesprekken uit te nodigen. Alhoewel de op-

dracht van Kind en Gezin zich op heden beperkt tot kinderen tot 6 jaar, is het maar normaal dat ook buitenschoolse kinderopvang in de toekomst tot haar bevoegdheid zou behoren.

Zodoende kan Kind en Gezin en dus ook het Ministerie van Welzijn, bij alle voorbereidingen van de initiatieven betrokken worden.

Met de plaatselijke overheden is er vanzelfsprekend overleg aangezien de concrete projecten door hen worden ingediend.

9. Het protocol legt op dat voorzien moet worden in een participatie van de ouders en dat een ouderbijdrage gevraagd moet worden. Bij het onderzoek van de concrete projectaanvragen wordt vooral nagegaan of de maximumbijdrage niet te hoog is. Er moet ten stelligste vermeden worden dat de financiële drempel voor minder-begoede ouders te hoog zou worden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 26
van 14 mei 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

Opmaken van kansarmoedeatlanten — Registratieformulier

Een aantal gemeenten hebben met het oog op een rationele aanpak van de kansarmoedeproblematiek een beroep gedaan op universitaire deskundigen voor het opstellen van hun kansarmoedeatlas.

Deze atlanten zijn een waardevol instrument om niet alleen de probleemwijken vast te leggen, maar ook het profiel te kennen van de kansarmen in en buiten deze wijken.

Uit deze rapporten blijkt evenwel dat een aantal elementen ontbreken om een volledig juist beeld te krijgen van de aard van de problemen waarmee kansarmen hebben af te rekenen.

Dit zou te wijten zijn aan het feit dat de organisaties, die in de welzijnssector actief zijn, zoals bijvoorbeeld de centra voor levens- en gezinsvragen, geen registratie doen. Dat het registreren niet als subsidiëringsovereenkomst wordt opgelegd, zou hiervan de één van de betrokken centra blijkt dat deze verplichting nog niet zou zijn opgelegd, omdat er maandenlange besprekingen geen overeenkomst kon worden bereikt over een geldig model van registratieformulier.

Vermits een kansarmoedebeleid maar op een rationele manier kan worden gevoerd indien de gemeente en het OCMW een duidelijk beeld hebben van de bevolking die daarbij betrokken is, en het bovendien noodzakelijk is de juiste aard van hun problemen te kennen, vernam ik graag van de Minister :

1. of de mij verstrekte informatie over het mislukken

van de besprekingen om tot een valabel registratieformulier te komen juist is, en zo ja of de Minister deze werkgroep, of desgevallend een nieuwe, gelast heeft met een dringende opdracht ter zake ;

2. waarom de Minister bij de subsidiëring de organisaties die een rol spelen in het welzijnsbeleid, niet verplicht om registratieformulieren op te maken.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Zie antwoord op dezelfde vraag, nummer 15 aan L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 28
van 21 mei 1992
van de heer J. DEVOLDER

Personeel van de lokale besturen — Inhaalbonificatie

Ingevolge de omzendbrief BA-G-91/17 werd voor het dienstjaar 1991 aan het personeel van de lokale besturen een inhaalbonificatie toegekend van 14.000 frank.

Het verplegend en verzorgend ziekenhuispersoneel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben deze inhaalbonificatie niet gekregen, verwijzend naar de herwaarderingspremie die voor deze personeelsleden bestond ingevolge de sociale programmatie 89/90.

In de provincie Antwerpen werden in sommige OCMW's noch de herwaarderingspremie, noch de inhaalbonificatie betaald aan het verplegend en verzorgend ziekenhuispersoneel. Het personeel van de gemeenten daarentegen heeft deze inhaalbonificatie wel gekregen.

Daarom zou ik van de Minister willen vernemen of dit in strijd is met artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat stipuleert dat het OCMW-personeel hetzelfde administratief en geldelijk statuut geniet als het personeel van de gemeente. Indien niet, waarop baseert men zich om een onderscheid te maken tussen het OCMW- en het gemeentepersoneel ?

Antwoord

Op grond van artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bepaalt de raad voor maatschappelijk welzijn, binnen de grenzen van de algemene bepalingen die de Koning kan vaststellen, autonoom het administratief en geldelijk statuut van de personeelsleden van het ziekenhuis, alsook de statuten inzake de betrekkingen die specifiek zijn voor de OCMW of die onbestaande zijn op gemeentelijk vlak.

Voor zover de situaties waarnaar het lid verwijst, binnen dit kader vallen, is er dus geen sprake van strijdigheid met artikel 42 van de organieke wet.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 55
van 16 maart 1992
van de heer J. GEYSELS**

Arrondissement Turnhout — Verkeersveiligheid

Kan de Gemeenschapsminister, in aansluiting op het antwoord op een vraag (nummer 211 van 20 juli 1989, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, nr. 17 van 25 september 1989, blz. 746) betreffende de verkeersveiligheid in het arrondissement Turnhout, de volgende informatie verschaffen ?

1. Hoeveel black spots inzake verkeersveiligheid waren er in de periode 1989-1991 ?
2. Waar situeren zich deze plaatsen ?
3. Wat is het aantal ongevallen per black spot, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden ?
4. Welke maatregelen werden er de laatste 3 jaar genomen en welke zijn er gepland ?

Antwoord

Mijn administratie heeft de statistieken van de rijks-wacht onderzocht aangaande het aantal zwarte punten, op gewestwegen in het arrondissement Turnhout, plaatsen waar zich de voorbije twaalf maanden minimum drie ongevallen hebben voorgedaan met lichamelijke letsels. Deze gegevens zijn gebaseerd op de jaren 1989 en 1991. De gegevens van 1990, inmiddels op mijn dienst toegekomen, worden geanalyseerd met betrekking tot de zwarte punten. Deze studie vergt tijd. Deze gegevens worden zo snel mogelijk nagestuurd.

In bijlage zend ik het lid afschrift van de betrokken statistieken waarop de gemeenten aangeduid zijn die in het betrokken arrondissement liggen. Tevens kan het lid per zwart punt alle informatie vinden die antwoord geeft op de eerste punten van zijn vraag.

Met betrekking tot de genomen maatregelen, kan ik meedelen dat mijn dienst met het nodige opzoekingswerk is gestart. De resultaten zullen zo spoedig mogelijk nagestuurd worden.

In verband met de geplande maatregelen verwijs ik naar het fysisch programma van 1992, artikel 73.22 waarop alle projecten in het arrondissement Turnhout vermeld zijn. Bij de studie van deze projecten zal gestreefd worden naar een maximale beveiliging van de zwarte punten die in de betrokken wegvakken voorkomen.

**Vraag nr. 74
van 27 maart 1992
van de heer J. SLEECKX**

N 14 en N 124 — Aanleg fietspaden

Na verscheidene acties op initiatief van het plaatselijke Fietspaden Nu-comité werd in 1990 van het kabinet Sauwens verkregen dat er dringend werk zou worden gemaakt van de aanleg van fietspaden langs de N 14 Hoogstraten-Rijkevorsel en de N 124 Hoogstraten-Merksplas-Turnhout. De onteigeningen werden reeds grotendeels doorgevoerd en nog dit jaar zou worden gestart met de aanbestedingen.

Uit een informeel overleg blijkt nu dat de dienst Openbare Werken wel prioriteit blijft verlenen aan een tweezijdige, symmetrische onteigening en aanleg van fietspaden langs de N 14 en N 124, maar dat de uitvoering van de werkzaamheden niet werd opgenomen in de begroting van het huidige kabinet.

Nochtans blijkt uit recente tellingen op de N 14 en de N 124 dat vooral het aandeel van het vrachtvervoer enorm is toegenomen. Met de huidige verkeersstroom van ruim 7.000 voertuigen per dag wordt de situatie onhoudbaar voor de veiligheid van de ongeveer 5.000 kinderen die dagelijks per fiets gebruik maken van vermelde routes van en naar de scholencentra Hoogstraten en Turnhout.

De vraag is dan ook wanneer er met de aanleg van deze fietspaden wordt begonnen.

Antwoord

Mijn administratie heeft de statistieken van de rijks-wacht onderzocht aangaande het aantal zwarte punten waar zich de voorbije twaalf maanden minimum drie ongevallen hebben voorgedaan met lichamelijke letsels op gewestwegen in het arrondissement Turnhout. Deze gegevens zijn gebaseerd op de jaren 1989 en 1991. De gegevens van 1990, inmiddels op mijn dienst toegekomen, worden geanalyseerd met betrekking tot de zwarte plekken. Deze studie vergt tijd, zodat deze gegevens zo snel mogelijk nagestuurd worden.

In bijlage zend ik het lid afschrift van de statistieken waarop de gemeenten aangeduid zijn die in het betrokken arrondissement liggen. Tevens kan het lid per zwart punt alle informatie vinden die antwoord geeft op de eerste punten van zijn vraag.

Met betrekking tot zijn vraag over de genomen maatregelen, kan ik het lid meedelen dat mijn dienst met het nodige opzoekingswerk is gestart. De resultaten zullen zo spoedig mogelijk nagestuurd worden.

In verband met de geplande maatregelen verwijs ik naar het fysisch programma van 1992, artikel 73.22 waarop alle projecten vermeld zijn in het arrondissement Turnhout. Bij de studie van deze projecten zal gestreefd worden naar een maximale beveiliging van de zwarte punten die in de betrokken wegvakken voorkomen.

Vraag nr. 173
van 14 mei 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Liefkenshoektunnel — Concessie in moeilijkheden

Via de pers verneem ik dat de concessie voor de Liefkenshoektunnel in moeilijkheden zou verkeren. De trafiek door de tunnel beantwoordt niet aan de verwachtingen, met alle gevolgen vandien voor de exploitatie. Aangezien het hier een louter privé-initiatief van alternatieve financiering betreft, is de overheid geen betrokken partij. Toch had ik graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Hoe groot waren de trafiekverwachtingen voor de eerste vijf jaar van de exploitatie ? Wat is de realiteit ?
2. Hoeveel was de oorspronkelijke raming van de bouwkost ? Wat was de uiteindelijke bouwkost ?
3. Wat kan er gebeuren als de privé-sector zich terugtrekt ? Wordt de tunnel dan gesloten ? Zal de overheid het project overnemen en dus uiteindelijk de dupe worden van het mislukken van de privé-sector ? Welke scenario's worden nu bestudeerd ?

Antwoord

1. Trafiekverwachtingen werden geformuleerd bij aanbesteding van het concessiecontract (1984) en voor het in dienst nemen van de Liefkenshoektunnel.

De hieronder in tabelvorm gegeven cijfers zijn daggemiddelden. In de reële situatie zijn de daggemiddelden nagegaan tussen 10 juli 1991 (datum opening van de tunnel) en 30 april 1992

	Personen- wagens	Vracht- wagens	Totaal
Prognose 84	6.216	2.342	8.558
Prognose 91	3.410	2.400	5.810
Realiteit 91-92	3.360	505	3.865

2. De oorspronkelijk bouwkost (prijzen 1984, geen herziening noch financieringskosten) was geraamd op 4,7 miljard en werd berekend einde 1991 op 6,6 miljard. De concessieschuld wordt gevormd door de investeringskost : de kostprijs van het bouwwerk bij begin uitbating en berekend op basis van actuele bouwrijzen en intrestlasten tijdens de bouwfase. Deze investeringskost was geraamd op 7,3 miljard en bedraagt, afgerekend einde 1991, 8,8 miljard. De maximale voorziene investeringskost van 10,2 miljard, tevens kredietlimiet van de banken voor de bouwfase, werd daarmee bij verre niet gehaald.
3. Deze vraag is nog in onderzoek. De resultaten hiervan zullen gekend zijn op het einde van deze maand.

Vraag nr. 178
van 15 mei 1992
van de heer W. DEMUYT

Project doortocht Oostkamp — Voortzetting

In 1985 werden Aalbeke-Marke, Vlamertinge en Oostkamp uitgekozen door het Ministerie van Openbare Werken in het pilootprojectenprogramma Zone 30.

Na maandenlang intens denkwerk van de stuurgroep, na informatie én ruime inspraak van de burger en na aanpassing van het ontwerp, verdween het dossier plots in de koelkast.

In het kader van het programma leefbare bebouwde kommen door herinrichting van hoofdwegen in Vlaanderen stelde Openbare Werken en Verkeer in juni 1990 voor om de Oostkampse doortocht opnieuw op te nemen in het komende driejarenplan. Met de brief van 6 september 1990 liet Openbare Werken en Verkeer weten dat de herinrichting van de doortocht opgenomen was in het voorstel investeringsprogramma 1991-1992 en 1993.

Op 1 maart 1991 werd het ontwerp tijdens een infovergadering voorgelegd aan de bevolking. Ook nu weer intens studiewerk van de stuurgroep, info, inspraak en de burger was voor de tweede maal in blijde verwachting.

Het plan moest niet worden aangepast en het ontwerp werd samen met de motivering doorgestuurd aan de diensten in Brussel. Aangezien dit belangrijk dossier vandaag niet te bespeuren is in het meegedeelde investeringsprogramma zal de burger wellicht in 1993 en 1994 nogmaals de kans krijgen om zijn mening te zeggen. Is dat niet van het goede te veel ?

Kan de Minister me meedelen waarom de studie rond dit project niet onmiddellijk kan worden voortgezet ?

Antwoord

Ik heb me voorgenomen om de wegeninfrastructuur op een optimale en objectieve wijze uit te bouwen en te beheren. Vanuit deze zorg heb ik op basis van de informatie van de Wegenadministratie een programma samengesteld dat minimaal noodzakelijk is om de wegeninfrastructuur in een normale, verkeersveilige en verkeersleefbare toestand te brengen. Bij de opmaak van de behoeftenanalyse werd het aangehaalde project opgenomen onder de rubriek verkeersleefbaarheid.

De nodige middelen ter financiering van bovenvernoemd „minimaal noodzakelijk programma” overstijgen in belangrijke mate het beschikbare budget, zoals het lid reeds werd meegedeeld.

Precies wegens de budgettaire toestand heb ik de veiligheidswerken prioritair gesteld. Ik hoop dat de nodige bijkomende financiële middelen mij ter beschikking zullen worden gesteld, zodat het voorgestelde project op een effectief programma zal kunnen worden opgenomen. Van mijn kant zal ik hiertoe al het mogelijke doen.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 24
van 21 april 1992
van de heer W. VERREYCKEN

De Lijn — Produktie vrij-verkeerskaart door Franse firma

Door een gepensioneerde werd mijn aandacht gevestigd op de vrij-verkeerskaart (type bankkaart), ter beschikking gesteld door De Lijn.

Hij verbaasde zich erover dat de bewuste kaarten blijkbaar vervaardigd worden door de firma Traptinex-France, en ik deel in zijn verbazing.

1. Bestaat er geen Vlaams bedrijf dat voor het vervaardigen van dergelijke kaarten in aanmerking komt ?
2. Werd een openbare of een onderhandse aanbesteding gehanteerd voor toewijzing van deze opdracht ?
3. Welk bedrag is met deze opdracht gemoeid ?
4. Werden nog andere opdrachten aan Traptinex toevertrouwd, en voor welke bedragen ?

Antwoord

In de schoot van de BVGSSV (Belgische Vereniging voor Gemeenschappelijke Stads- en Streekvervoer) werd door de drie regionale maatschappijen (De Lijn, TEC en MIVB) beslist voor al hun respectievelijke personeelsleden en rechthebbenden dezelfde kaarten te maken die geldig zijn op de drie netten. De Brusselse maatschappij gelastte zich met de praktische uitwerking van dit dossier en handelde dit af volgens de geldende reglementering.

Er werden vier firma's aangezocht om een prijsofferte (beperkte offerteaanvraag) in te dienen, namelijk BU-CO in Brussel, Data Document in Brussel, JIMEX Europ in Brussel, Traptinex in Frankrijk.

De firma Traptinex was de laagste inschrijver en voldeed aan de opgelegde voorwaarden van het bestek.

De Lijn bestelde 30.000 kaarten (kostprijs 11 frank/stuk), voor de periode 1992-1994.

Dit betrof een eenmalige (onrechtstreekse) opdracht aan deze Franse firma.

Vraag nr. 27
van 28 april 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Landbouwgebied in Oppem-Amelgem nabij Merchtem — Voorstellen voor bescherming

Volgens het antwoord op mijn schriftelijke vraag num-

mer 61 van 10 januari 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 8 van 18 februari 1991, blz. 378) van de voorganger van de Minister, de heer Louis Walt Niel, zouden in de loop van het jaar 1991 concrete voorstellen uitgewerkt worden om de beschermingsprocedure in te zetten.

Volgens het antwoord op mijn tweede schriftelijke vraag nummer 180 van 26 juni 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 19 van 19 augustus 1991, blz. 902) deelt de heer Walt Niel mij mee dat het bestuur Monumenten en Landschappen het onderzoek over de bescherming als landschap van het gebied Ossel/Amelgem voortzet eh in 1991 hoopt een uitgewerkt voorstel voor te leggen.

Kan de Minister mij de stand van zaken mededelen van dit dossier ?

Antwoord

Het bedoelde voorstel tot bescherming is klaar en wordt mij eerstdaags ter goedkeuring voorgelegd.

Vraag nr. 28
van 30 april 1992
van de heer J. VALKENIERS

Beschermde watermolen in Dilbeek — Stand van zaken restauratiedossier

Graag vernam ik hoever het staat met het restauratiedossier van de beschermde watermolen te St.-Anna-Pede — Schepdaal — Dilbeek, waar dringend instandhoudingswerken nodig zijn.

Voor wanneer mogen we een subsidiëring verwachten ?

Antwoord

Tot op heden werd bij mijn bestuur Monumenten en Landschappen geen restauratiedossier ingediend voor de beschermde watermolen in Dilbeek. Naar verluidt zou de architect die met het ontwerp werd belast de laatste hand leggen aan de samenstelling van het dossier.

Vraag nr. 29
van 30 april 1992
van de heer G. ANNEMANS

Smit-Van Geldermuseum in Antwerpen — Restauratiewerkzaamheden

Wat is de huidige stand van de restauratiewerkzaamheden aan het Smit-Van Geldermuseum in Antwerpen ?

Wie staat in voor de financiering van deze restauratie en welke collecties zullen worden tentoongesteld ?

Antwoord

Het museum Smit-Van Gelder in Antwerpen is geen beschermd gebouw, en de restauratiewerken aan dit gebouw behoren niet tot mijn bevoegdheid.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIEN EN GEZIN

Vraag nr. 22
van 4 mei 1992
van mevrouw M. VOGELS

Antwerpse onthaalcentra — Groeiende thuisloosheid en te krappe subsidiëring

De Antwerpse onthaalcentra hebben vorige week de alarmklok geluid. De problemen zijn tweërlei.

Binnen de grootstedelijke agglomeratie groeit de thuisloosheid angstwekkend. Een stijgend aantal aanvragen voor opname in de Antwerpse onthaalcentra is hiervan het gevolg. Vooral de stijging van het aantal thuisloze jongeren en van het aantal thuisloze gezinnen met kinderen baart zorgen. Capaciteitsuitbreiding van de Antwerpse onthaalcentra is dan ook een dringende noodzaak.

Daarnaast zijn er de te krappe subsidies die bovendien vaak met maanden vertraging worden uitbetaald. Het is dan ook dringend nodig dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 wordt aangepast aan de programmering van grootstedelijke situaties voor crisisopvang en jongerenopvang.

De Vlaamse Raad keurde onder impuls van het door Minister Lenssens georganiseerde Welzijncongres (november 1990), het decreet op het algemeen welzijnswerk goed. Hieronder valt ook de residentiële welzijnzorg. Er werden mooie principes in opgenomen zoals een kostendekkende subsidiëring. De centra moeten het tot vandaag nog steeds stellen met de schandalige regeling die slechts 90 procent van de loonlast dekt en helemaal niet voorziet in werkings- of investeringsubsidies.

1. Zijn er recent studies gemaakt in verband met groeiende thuisloosheid en de oorzaken hiervan? Zo ja, welke?
2. Hoe reageert de Minister op het toenemende en voortdurende tekort aan opvangplaatsen in de Antwerpse onthaalcentra?
3. Wanneer verschijnen de uitvoeringsbesluiten van het decreet op het algemene welzijnswerk van 1991 zodat de honderd procent loonsubsidiëring en de tijdige betaling ervan eindelijk realiteit worden?

Antwoord

Het laatste onderzoek naar de problematiek van de thuisloosheid in Vlaanderen dateert van het voorjaar 1988 en verricht werd door de studiegroep Mens en Ruimte VZW in opdracht van de toenmalige Gemeenschapsminister voor Maatschappelijk Welzijn, mevrouw Steyaert.

Voor wat de tweede en de derde vraag betreft, kan ik meedelen dat zowel mijn administratie als de Hoge

Raad voor het Algemeen Welzijnswerk op dit ogenblik hun adviezen voorbereiden die moeten leiden tot het opstellen van de uitvoeringsbesluiten van het decreet op het algemeen welzijnswerk. De problematiek van het voortdurende en toenemende tekort aan opvangplaatsen in de Antwerpse onthaalcentra zal de nodige aandacht krijgen wanneer in het kader van de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten die programmatie-normen worden besproken.

Ten slotte kan ik het lid meedelen dat ik de intentie heb om de loonsubsidiëring van de welzijnswerkers in de sector van het algemeen welzijnswerk in overeenstemming te brengen met andere welzijnssectoren, en dit wellicht nog voor het in voege treden van de uitvoeringsbesluiten van bedoeld decreet.

Vraag nr. 24
van 5 mei 1992
van de heer M. VAN DER POORTEN

Vlaamse administratie en openbare instellingen — Tewerkstelling van minder-validen

Overeenkomstig de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden zijn de openbare besturen verplicht een door de Koning vastgesteld aantal minder-validen tewerk te stellen.

Wat de nationale overheid betreft werd dit quotum bij koninklijk besluit van 11 augustus 1972 ter bevordering van de tewerkstelling van minder-validen vastgesteld.

1. Is er een soortgelijke regeling van toepassing op de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en op de Vlaamse openbare instellingen?
2. Welk is het huidige aandeel van de minder-validen in het personeelsbestand van voornoemde administratieve diensten?
3. Op welke wijze gebeurt de aanwerving en de plaatsing van minder-validen in deze diensten?

Antwoord

1. Er bestaat geen bijzondere regeling voor de werving van personen met een handicap bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en bij de Vlaamse openbare instellingen.
2. Op dit ogenblik is het aantal gehandicapten, tewerkgesteld bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van het koninklijk besluit van 11 augustus 1972 ter bevordering van de tewerkstelling van minder-validen in de rijksbesturen, als volgt verdeeld

Niveau 1 :	6
Niveau 2 :	15
Niveau 3 :	20
Niveau 4 :	42
Totaal :	83 personeelsleden

3. De aanwerving van gehandicapten geschiedt conform de reglementering van toepassing in voornoemd koninklijk besluit van 11 augustus 1972.

Vraag nr. 25
van 7 mei 1992
van de heer J. VALKENIERS

Openbare gebouwen — Aanwezigheid van asbest

De problemen in het Berlaymontgebouw door het gevaar van asbest en asbesthoudende materialen voor de mens, worden momenteel op kosten van de Belgische staat opgelost.

1. Zijn er openbare gebouwen — het Berlaymontgebouw niet in acht genomen — die problemen stellen door de aanwezigheid van asbest en de nefaste invloed daarvan op de werknemers ? Zijn hierover statistieken beschikbaar ?
2. Welke maatregelen worden er genomen om de gezondheid van de werknemers veilig te stellen ? Welke kredieten worden hiervoor aangewend ?
3. Bestaat er een planmatige aanpak voor dit probleem ?

Antwoord

Inzake de bescherming van de werknemers tegen de risico's van asbest in openbare gebouwen zijn mijn diensten niet bevoegd.

De te nemen maatregelen alsook de wijze waarop de asbestproblematiek aangepakt moet worden staat gestipuleerd in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB). Zo moet de werkgever onder meer een permanente inventaris maken van alle asbest en asbesthoudende materialen die aanwezig zijn in de gebouwen en in de opgestelde machines, installaties en andere uitrustingen. Indien uit deze inventaris blijkt dat asbest aanwezig is, moet een beheersprogramma opgesteld worden om de blootstelling aan asbestvezels van de werknemers zo laag mogelijk te houden.

Het algemeen personeelsbeleid ten aanzien van de personeelsleden in dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en dus ook het beleid inzake de veiligheid en gezondheid van de werknemers behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Het beheer van de openbare gebouwen waarin de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gehuisvest zijn behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74,5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 167
van 11 mei 1992
van mevrouw M. VOGELS

Gemeenten — Straatnaamborden met reclame

Verschillende gemeenteraden namen recent de beslissing om in te gaan op voorstellen van privé-firma's om straatnaamborden gratis te vernieuwen, mits op die borden reclame mag worden aangebracht.

Buiten de bedenking dat het niet getuigt van goed bestuur om alle, ook de nog goede naamborden te laten vervangen, rijzen een aantal principiële vragen en onduidelijkheden.

Een burger kan op basis van de gemeentewet en in het kader van de erfdiensbaarheden van openbaar nut verplicht worden straatnaamborden te laten vasthechten aan zijn eigendom. Een burger kan echter niet verplicht worden reclameboodschappen op zijn eigendom te laten aanbrengen, meer zelfs : bepaalde banken of spaarkassen bepalen in het contract dat ze afsluiten voor leningen voor gezinswoningen, een verbod om reclame aan te brengen, precies om het karakter gezinswoning te onderlijnen en gebruik voor handelsdoel-einden te voorkomen.

1. Vindt de Minister dat een gemeente de eigenaar van een woning kan dwingen om een straatnaambord op zijn eigendom aan te brengen als op dit bord duidelijk waarneembare reclame voorkomt ?
2. Kan de gemeente zich in voorkomend geval baseren op de bepalingen inzake erfdiensbaarheden van openbaar nut ?

Vraag nr. 169
van 11 mei 1992
van de heer J. VALKENIERS

Zenne in Vilvoorde — Rechttrekking en overweldiging

De stad Vilvoorde kampt met het probleem van de

vervuilde **Zenne**. Deze rivier loopt in een open bedding door een vitaal gedeelte van de stad bestaande uit een centrale woonkern, een hospitaalzone met twee ziekenhuizen (521 bedden), een rustoord (120 ouderen) en een tehuis voor minder-validen (40 personen), en een gebied voorbehouden aan technische diensten van de stad en jeugdverenigingen. Wanneer dit riviertje het gebied van Vilvoorde binnenloopt heeft het heel het Gewest Brussel doorlopen waar het alle ongezuiverde afvalwaters heeft opgevangen. Daardoor is het water onherroepelijk vervuild door olie, chemische producten en detergents. De afstotende geur is niet enkel hinderlijk, maar betekent een reëel gevaar voor de volksgezondheid. En deze toestand verslechtert nog voortdurend.

Meer dan tien jaar geleden had men een aanvang gemaakt met de oplossing van dit probleem door de rivier op het gebied van Vilvoorde deels te overwelven en deels recht te trekken. Sinds de gewestvorming in 1989 wordt er echter niet meer aan verder gewerkt. Op dat ogenblik waren de eerste drie fases van het saneringsplan al uitgevoerd. De kosten bedroegen meer dan een miljard.

Waarop wacht het Vlaamse Gewest om de resterende 350 miljoen in te schrijven op haar programma van Leefmilieu en Infrastructuur zodat de eindfase van de werken tot rechttrekking en overwelving begonnen kan worden ? Zowel het miljard gemeenschapsgeld dat reeds gespendeerd werd (investering die nutteloos is bij niet-afwerking) als de sanering van de stad Vilvoorde schreeuwen om een oplossing.

Vraag nr. 171
van 14 mei 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Heraanleg Plantin Moretuslei in Antwerpen — Inspraak weggebruiker

In Antwerpen is de Plantin Moretuslei tussen het stadspark en de spoorwegbrug heraangelegd. Er kwam ook een nieuw fietspad. Fietsoverleg Antwerpen stelt dat dit fietspad goed is uitgewerkt, maar het voetpad is erg smal. De parkeergelegenheid is daarentegen erg ruim bemeten. Nochtans is het voetgangersverkeer er erg intensief.

1. Hoe komt het dat het voetpad niet aangepast is aan het aantal voetgangers (onder wie veel kinderen) ?
2. Hoe komt het dat Fietsoverleg Antwerpen geen inzage heeft kunnen krijgen van de plannen om ze vanuit het standpunt van de zwakke weggebruiker te bekijken ? Zou de planning er niet bij winnen, als rekening wordt gehouden met de echte verkeersdeskundigen, de gebruikers zelf ?
3. Hoe geeft de Minister in het algemeen inspraak aan vooral de zwakke weggebruikers bij de (her-)aanleg van de wegen ?

Vraag nr. 172
van 14 mei 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Duwvaarkanaal Oelegem-Zandvliet — Plannen

Het duwvaarkanaal Oelegem-Zandvliet leek voor de

meeste geïnteresseerden ten noorden van Antwerpen definitief afgeschreven.

Nu blijkt dat de weigering tot schrappen van de reserveringsstrook, voor de aanleg van die duwvaart opgenomen in de gewestplannen, een lichtje had moeten doen branden. Zowel de aanleg van een duwvaarkanaal als de aanleg van een spoorlijn, vertrekkend in Berendrecht en in Lier aansluiting gevend op het bestaande spoor, zouden nu voorgesteld zijn.

Is de Minister, zowel voor het duwvaart- als het spoorlijntraject, officieel aangesproken en zo ja, door welke instantie ?

Voor het duwvaartproject vernam ik graag welke belangrijke argumenten men daarvoor aanvoert, nadat de noodzakelijkheid van die duwvaart al midden de jaren '70 definitief werd afgewezen.

Vraag nr. 174
van 14 mei 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Haven van Antwerpen — Bouwcontainerkade ten noorden van de Zandvlietluis

Recent werd de studie beëindigd van de kosten en de baten verbonden aan de bouw van een tweede containerkade aan de Schelde ten noorden van de Zandvlietluis. De resultaten van de studie zouden zeer positief zijn, zodat een uitstellen van de bouw onverantwoord zou zijn.

1. Werde het advies van de Vlaamse Havencommissie over dit project gevraagd, en zo niet, waarom niet ?
2. Zo ja, en als het advies van de Havencommissie positief was, werd dat werk voor 1993 geprogrammeerd ?

Vraag nr. 176
van 15 mei 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Haven van Antwerpen — Ontsluiting van het hinterland

In alle literatuur over de havens wordt gewezen op het zeer grote belang van optimale ontsluitingen van het hinterland. Hierin ligt ook voor Antwerpen de sleutel van de toekomst.

In feite moet dit nu voorbereid worden. Vermits onze waterwegen dichtgeslibd zijn moeten de andere transportvormen de functie overnemen en moet er zorg voor gedragen worden dat onze wegen goed onderhouden blijven.

1. Om de haven van Antwerpen beter bereikbaar te maken moet het Albertkanaal gemoderniseerd worden. Hoe zijn de kredieten hiervoor geëvolueerd ? In hoeveel was gemiddeld voorzien per jaar in de periode 1980-1985 ? Hoe ligt dat cijfer voor 1986-1988 ? Wat werd geïnvesteerd in 1989, 1990 en 1991 ? Wat is gepland voor 1992 ? Welk beleid steekt achter deze cijfers ?
2. Welke middelen zijn geïnvesteerd in de grote ver-

keersaders van het wegverkeer in het Antwerpse in dezelfde periode als vermeld in punt 1 ? Welk beleid wordt hier gevoerd ?

3. Welke middelen zijn nodig voor de modernisering van de Boudewijnautosnelweg in Antwerpen ? Welke programmatie wordt vooropgesteld ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 35
van 11 mei 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Voeren - Bescherming als „nationaal park”

Ik werd erover ingelicht dat enkele jaren geleden een voorstel geformuleerd werd om Voeren in zijn totaliteit als “nationaal park” te beschermen. Omdat deze volledige bescherming de flexibiliteit van de hoofdzakelijk agrarische bevolking zou ondergraven, werd blijkbaar op deze plannen teruggekomen. Dit ondanks het feit, aldus mijn informant, dat de voordracht reeds gunstig was geadviseerd door de provinciale Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Een gedeeltelijke uitvoering van dat voorstel zou kunnen aansluiten bij wat de Nederlandse bureaus van Voeren deden. Zij maakten immers van het aangrenzende gebied, even heuvelachtig, bebost en landschappelijk waardevol, een werkverschaffende toeristische trekpleister. Zo zouden alvast de waardevolle brongebieden, samen met het unieke gehucht Veurs waar bijna alle huizen in authentiek vakwerk werden opgetrokken, beschermd kunnen worden, evenals de talrijke boskapellen.

1. Kan de Minister mij meedelen of beschermingsvoorstellen nog steeds in behandeling zijn bij de nationale of de provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen, althans wat betreft Voeren ?
2. Is het decreet tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 april 1976, een instrument dat de Minister kan toelaten bepaalde delen van Voeren voor bescherming voor te dragen ?

Vraag nr. 36
van 11 mei 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Voorstadsnet Antwerpen — Oprichting werkgroep

Vorig jaar hebben de nationale en Brusselse collega's voor Verkeer een speciale werkgroep opgericht om een voorstadsnet voor de hoofdstad te bestuderen.

Bestaat er een gelijksoortige werkgroep die de mogelijkheden van een voorstadsnet rond Antwerpen na gaat ? Zo niet, is dat niet gewenst ? Zijn daar contacten over met de steden en gemeenten in de regio ?

Vraag nr. 37
van 11 mei 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tramlijnen in Antwerpse periferie — Plannen

“Naar de toekomst toe is het belangrijk dat de tramlijnen dieper in de periferie doordringen, richting Boechout, richting Turnhout, richting Brasschaat . . .” Dat zei de Minister op een studiedag op 27 april 1992 in Antwerpen.

1. Bestaan er concrete studies of plannen voor het herstel van deze tramlijnen die de auto de vorige decennia heeft verdrreven ?
2. Hoe ziet de realisatiekalender eruit ?
3. Wat is de geschatte kostprijs van deze lijnen ?
4. Worden intussen interessante stroken voor aparte trambeddingen gevrijwaard ? Bestaat daarover een akkoord met de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden ?

Vraag nr. 38
van 12 mei 1992
van de heer M. VAN PEEL

Kasteel Bouckenborgh in Antwerpen-Merksem — Restauratie

Het kasteel Bouckenborgh in Antwerpen-Merksem werd destijds als monument beschermd. De jarenlange leegstand van dit gebouw heeft ondertussen geleid tot een verregaande verkrotting. Dit monument, dat dateert van het jaar 1810, zal zoals het er nu bijstaat, zeker een smet zijn op het blazoen van Antwerpen Culturele Hoofdstad in 1993. Het is duidelijk dat dringend werk gemaakt moet worden van de restauratie van dit historisch waardevol gebouw.

In de gemeenteraadszitting van de stad Antwerpen van 29 juli 1986 werd goedkeuring gegeven aan het bestek W/86/7010 voor bedoelde restauratiewerken, die in twee fasen gepland worden : eerste fase ruwbouwwerken, tweede fase restauratie- en inrichtingswerken.

Dit bundel werd aan de gouverneur van de provincie Antwerpen en aan de Algemene Technische Diensten van het Vlaamse Gewest overhandigd op 8 augustus 1986.

Het bestek moest aangepast worden aan de opmerkingen gemaakt door het Bestuur van Monumenten en Landschappen.

In zitting van 14 maart 1989 besliste de gemeenteraad van de stad Antwerpen :

1. goedkeuring te hechten aan het aangepaste bestek nr. W/86/7010 met 14 plannen ;
2. het college van burgemeester en schepenen te machtigen om voor de aanneming, toen geraamd op 31.344.912 frank plus BTW, een openbare aanbesteding uit te schrijven ;

3. voor de restauratiewerken een subsidie aan te vragen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het dossier werd op 4 april 1989 opnieuw overhandigd aan de gouverneur van de provincie Antwerpen en aan de Algemene Technische Diensten van het Vlaamse Gewest. Het provinciebestuur stuurde dit bundel voor subsidiëring door aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op 30 mei 1989. Tot op heden werd nog steeds geen beslissing genomen.

Ik zou van de Gemeenschapsminister willen vernemen hoever dat dossier gevorderd is en wanneer eindelijk de definitieve beslissing over subsidiëring genomen zal kunnen worden gezien de hoogdringendheid van de restauratie van het kasteel.

Tevens zou ik graag vernemen welk deel van de restauratiekosten ten laste van het Vlaamse Gewest zal komen en welke reële kost de stad Antwerpen zal moeten dragen.

Vraag nr. 39
van 14 mei 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Beleidsnota — Parkeerproblematiek

In zijn beleidsnota pleit de Minister voor “parkeer-

maatregelen ter beperking van de parkeeroverlast in de centra” en voor “autonome stadscentra”.

1. Over welke mogelijkheden beschikt de Minister in het algemeen om zijn beleidsintentie te realiseren ?
2. Het Antwerpse stadsbestuur heeft toestemming gegeven om onder de Groenplaats een parking voor 450 wagens aan te leggen.

Wat zijn zijn mogelijkheden, eventueel via collega's in het Ministerieel Comité Mobiliteit van de Vlaamse Regering, om na te gaan of de Antwerpse beslissing wel strookt met zijn beleidsverklaring en om eventueel de Antwerpse beslissing ongedaan te maken ?

- 3 De omzendbrief van 20 oktober 1982 (Belgisch Staatsblad van 21 december 1982) van de Vlaamse Regering, die bij bouwwerken erg veel parkeer-ruimte voorschrijft, lijkt niet te stroken met de beleidsverklaring van de Minister.
- 4 Heeft het vermelde Ministercomité al onderzocht of deze omzendbrief niet beter wordt ingetrokken ? Staat een onderzoek van deze brief op de agenda van dit comité ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
18	14.05.1991	J. De Bremaeker	<i>Waterverdragen met Nederland — Onderhandelingen en uitvoering</i>	299
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
125	11.05.1992	L. Barbé	<i>Durme in Lokeren — Waterzuivering</i>	299
126	11.05.1992	L. Barbé	<i>Durme in Lokeren — Slibproblematiek</i>	300
127	11.05.1992	L. Barbé	<i>Huisvuilverbrandingsinstallatie in Lokeren — Emissie</i>	300
129	14.05.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Milieuvergunningen 1991 Oost-Vlaanderen — Achterstand</i>	302
131	18.05.1992	L. Barbé	<i>Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier</i>	303
132	18.05.1992	V. Dua	<i>Durme in Lokeren — Verontreiniging</i>	305
133	19.05.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Natuursponsoring — Coördinatie en stimulatie</i>	305
134	19.05.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Gemeentelijke stortplaatsen — Controle</i>	306
135	19.05.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Stortplaats van gemeente Tienen — Vergunning</i>	307
136	20.05.1992	G. Cardoen	<i>Containerparken — Efficiëntie</i>	307
137	22.05.1992	L. Barbé	<i>Stort De Letter in Sint-Lievens-Houtem — Verontreinigde site</i>	308
138	22.05.1992	L. Barbé	<i>Berlarebroek — Verontreinigde site</i>	309
139	22.05.1992	L. Barbé	<i>Slachthuis in Sint-Lievens-Houtem — Exploitatievergunning</i>	310
140	26.05.1992	H. Brouns	<i>Saneringspremies — Aanpassing maximum-inkomensgrens</i>	310
158	11.06.1992	J. Eeman	<i>Sociale huisvestingsmaatschappij — Criteria bij toewijzing huur- of koop woningen</i>	311
T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
55	16.03.1992	J. Geysels	<i>Arrondissement Turnhout — Verkeersveiligheid</i>	327
74	27.03.1992	J. Sleenckx	<i>N 14 en N 124 — Aanleg fietspaden</i>	327
167	○ 11.05.1992	M. Vogels	<i>Gemeenten — Straatnaamborden met reclame</i>	331
169	○ 11.05.1992	J. Valkeniers	<i>Zenne in Vilvoorde — Rechttrekking en overwelving</i>	331

171	0	14.05.1992	H. Van Diende- ren	Heraanleg Plantin Moretuslei in Antwerpen — Inspraak weggebruiker	332
172	o	14.05.1992	H. Suykerbuyk	Duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Plannen	332
173		14.05.1992	J. De Bremaeker	Liefkenshoektunnel — Concessie in moeilijkheden	328
174	0	14.05.1992	J. De Bremaeker	Haven van Antwerpen — Bouwcontainerkade ten noorden van de Zandvlietsluis	332
176	o	15.05.1992	J. De Bremaeker	Haven van Antwerpen — Ontsluiting van het hinterland	332
177		15.05.1992	W. Demuyt	Investeringsfonds — Keuze projecten	312
178		15.05.1992	W. Demuyt	Project doortocht Oostkamp — Voortzetting	328
180		18.05.1992	G. Vermassen	Bouwvergunningdossiers in Limburg — Achterstand	313
186		22.05.1992	P. Van Grember- gen	Bouw kinderdagverblijven — Verschillende vormen van subsidiëring	313

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

37		11.05.1992	H. Suykerbuyk	EG-fondsen cultuur en media — Vlaamse projecten	314
39		14.05.1992	H. Van Diende- ren	Culturele samenwerking EG-landen inzake media — Mogelijkheden	315
40		14.05.1992	L. Van Nieuwen- huysen	Faciliteitengemeenten — Kabelmaatschappijen	315
42		19.05.1992	L. Van Nieuwen- huysen	BRTN — Frequentiemelding langs invalswegen Brussels Hoofdstedelijk Gewest	316
43		19.05.1992	E. Van Vaeren- bergh	Openbare bibliotheken — Maandblad Vlaams Blok	316
44		21.05.1992	E. Van Vaeren- bergh	Niet-openbare radio's — Club FM in Brussel	316
45		25.05.1992	A. Denys	BRTN — Regeringsmededelingen	317

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

60		11.05.1992	W. Verreycken	Ronse — Tweetalige en eentalig Franse lessen	317
61		14.05.1992	J. Valkeniers	Kleuterklas — Overbevolkte klassen	318
62		14.05.1992	H. Suykerbuyk	Scholen — Klachten over commerciële activiteiten	318
63		15.05.1992	M. Capoen	Cursussen toeristische gids — Reglement	319
64		18.05.1992	L. Barbé	Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier	319
65		19.05.1992	H. Marsoul	Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Archiefbeleid	320
66		21.05.1992	E. Van Keirs- bilck	Leerkrachten — Terughbetaling van onverschuldigde bedragen	321
67		22.05.1992	M. Van Peel	Onderwijs — Sociale voordelen en gemeentelijke infrastructuur	321
70		26.05.1992	T. Merckx-Van Goey	Ministerie — Restaurantfaciliteiten	322
71		02.06.1992	L. Van Nieuwen- huysen	Hoger zeevaartonderwijs — Franstalige lessen	323

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

24	21.04.1992	W. Verreycken	<i>De Lijn — Productie vrij-verkeerskaart door Franse firma</i>	329
27	28.04.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Landbouwgebieden in Oppem-Amelgem nabij Merchtem — Voorstellen voor bescherming</i>	329
28	30.04.1992	J. Valkeniers	<i>Beschermde watermolen in Dilbeek — Stand van zaken restauratiedossier</i>	329
29	30.04.1992	G. Annemans	<i>Smit- Van Geldermuseum in Antwerpen — Restauratiewerkzaamheden</i>	329
35	○ 11.05.1992	W. Verreycken	<i>Voeren — Bescherming als „nationaal park”</i>	333
36	○ 11.05.1992	H. Van Dienderen	<i>Voorstadsnet Antwerpen — Oprichting werkgroep</i>	333
37	○ 11.05.1992	H. Van Dienderen	<i>Tramlijnen in Antwerpse periferie — Plannen</i>	333
38	○ 12.05.1992	M. Van Peel	<i>Kasteel Bouckenborgh in Antwerpen-Merksem — Restauratie</i>	333
39	○ 14.05.1992	H. Van Dienderen	<i>Beleidsnota — Parkeerproblematiek</i>	334

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

15	14.05.1992	L. Maximus	<i>Opmaken van kansarmoedeatlassen — Registratieformulier</i>	323
17	21.05.1992	A. Leysen	<i>Gesubsidieerde contractuelen — Tewerkstelling in de kinderopvang</i>	324

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

22	0 04.05.1992	M. Vogels	<i>Antwerpse onthaalcentra — Groeiende thuisloosheid en te krappe subsidiëring</i>	330
24	05.05.1992	M. Van der Poorten	<i>Vlaamse administratie en openbare instellingen — Tewerkstelling van minder-validen</i>	330
25	07.05.1992	J. Valkeniers	<i>Openbare gebouwen — Aanwezigheid van asbest</i>	331
26	14.05.1992	L. Maximus	<i>Opmaken van kansarmoedeatlassen — Registratieformulier</i>	326
28	21.05.1992	J. Devolder	<i>Personeel van de lokale besturen — Inhaalbonificatie</i>	326